

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Revue Israélite)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

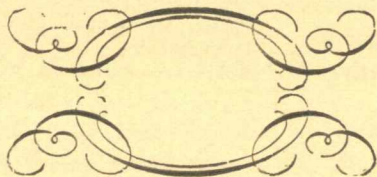
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα	Δρ. 10.—
» Ἐξωτερικοῦ.....	Φρ. 10.—
Ἀγγελία ὁ στίχος	» 1.—
Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.	

Γράμματα καὶ χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἑξῆς :
 Διεύθυνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς
 Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
 Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite»
 Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βόος καὶ Ρούθ. — Ἡ ἐξέλιξις τῆς Ἑβραϊκῆς ἐν Παλαιστίνῃ. — Ἱστορικὴ σελὶς τῶν Ἑλλήνων Ἰσραηλιτῶν. — Διάλεξις περὶ Ἑβραίων ὑπὸ Ἀγγλικανῶν. — Ἐπιστολὴ ἐκ Γερμανίας. — Ἑβραϊκὸς ἐμφύλιος πόλεμος. — Ἐλευθέρω συζήτησις Ἐκ Καίρου. — Ἑβραϊκὸν Ἐθνικὸν Κεφάλαιον. — Ἑβραϊκαὶ Κοινότητες Ἑλλάδος. — Partiè française. La politique de M. Venizelos au point de vue israélite. — Nouvelles de l'Orient israelite. — M. le Grand Rabbin Ehrenpreis.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

16 — ΟΔΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ — 16

1913

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κεφάλαιον καταβεβλημένον

Δρχ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ :

Ἐν Ἑλλάδι : Ἐν Πειραιεῖ, Πάτρας, Σύρου, Καλύμιας, Τριπόλεως, Βόλου, Λαρίσης, Ἀργυρίου καὶ Καρδίτης.

Ἐν Κρήτῃ : Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ.

Ἐν Τουρκίᾳ : Ἐν Κων(πόλει, (ὑποκατάστημα ἐν Γαλατῆ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Τραπεζοῦντι, Κερασοῦντι, Πάφῳ, Σιδύρῃ, Χίῳ, Μερσίνη, Ἀδάνοις, Ταρσῷ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραϊς, Καδίλλᾳ, Εἰάνθῃ, Δεβεαγάτς καὶ Ἰωαννίνοις.

Ἐν Αἰγύπτῳ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan), Καῖρω (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαχαζικίῳ, Μανσούρα, Μίτ-Γκίμερ, Τάντα καὶ Μπενί-Σουέφ.

Ἐν Λονδίῳ, (No 22 Fenchurch Street), ἐν Ἀμβούργῳ (Domhof, Mönckebergstrasse 18), ἐν Λεμυδόῳ (Κύπρου), ἐν Λιμένι-Βαθέος (Σάμου), ἐν Χαρτοῦμ καὶ ἐν Λιμένι-Σουδάν (Σουδάν).

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Σ. Φραγκιάδης, Πρόεδρος, Ἰω. Μπότασης, Ἀντιπρόεδρος, Κ. Βερδύκ Ε. Ἐμπεϊρίκος, Ε. Εὐγενίδης, Δ. Ζαρίφης, Ι. Ἡλιάκος, Δ. Μ. Ἡλιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Ἐμμ. Α. Μπενάκης, Βαρώνος Δε Νεφλίτς, Ἐμμ. Ροδοκανάκης, Μαρκήσιος Δε Ρεβερσώ, Μιχ. Σαλβάγος Διον. Στεφάνου.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντής
Z. K. Μάτσας

Διεύθυνσις Τηλεγραφικῆ

Ἀθηναϊκὴ Athenocles

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι : Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν Προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, Εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φερτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, Ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς, ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, Ἀνοίγει τρέχοντας λ)σμούς ἡγγυημένους, Δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκούς διὰ κοινόν.

BANQUE D'ATHÈNES

SOCIÉTÉ ANONYME

Capital entièrement versé dr. 60,000,000

Réserves dr. 10,480,000

SIÈGE SOCIAL : ATHÈNES

SUCCURSALES :

En Grèce : Le Pirée, Patras, Syra, Calamata, Tripolitza, Volo et Larissa, Agrinion et Carditsa.

En Crète : La Canée, Gandie et Retymno.

En Turquie : Constantinople (Succursale à Galata avec Agence à Stamboul), Samsoun, Trébizonde, Kérassunde, Bafra, Smyrne, Chio, Mersine, Adana, Tarsous, Salonique, Serrès, Cavalla, Xanthi, Dé-déagatch et Jannina.

En Egypte : Alexandrie (avec bureau-annexe dans le quartier Midan), Le Caire (avec bureau annexe dans le quartier du Mousky), Zagazig, Mansourah, Mit-Hamr, Tantah et Beni-Souef.

A Londres : (No 22 Fenchurch street), à **Hambourg** Dombhof, Möncke-bergstrasse 18), à **Limassol** (Chypre), à **Port-Bathy** (Samos) et à **Khartoum** et à **Port-Soudan** (Soudan).

Balance au 18)31 Mars 1913

ACTIF

DISPONIBILITES :			Drs.
Expècs en Caisse et dans les Banq.		11604636.73	
Dans les banques en Europe et traites sur l'Etranger		7715622.—	1932028.73
Portefeuille—Escomptes et Avances s/effets			17961760.58
AVANCES SUR GARANTIES :			
par titres	58054998.38		
» marchandises et autres garanties	68956233.73		
» premières hypothèques	9481135.41	136492427.52	
Comptes courants débiteurs			19400996.33
Rentes, Fonds d'Etats Obligat.	17667429.48		
Port-feuille—Titres et coupons	8958544.48	26625973.96	
Participations financiers			2539950.05
Immeubles			7544092.40
Mobilier, installations, coffres-forts etc.			1297228.94
			Dr. 231182088.51

PASSIF

		Drs.
Capital entièrement versé		60000000.—
Comptes de dépôts a vue	Dr. 25867509.71	
» » a échéance »	46884533.07	
» » de long. »	27106432.64	
Caisse d'épargne »	14039116.73	113837592.45
Comptes courants créditeurs		24479959.48
Comptes à l'Etranger		27089363.—
Comptes provisoires et divers		5775173.88
		Dr. 231182088.51

Le Directeur Général

Z. C. MATSAS

L'Inspecteur Général

Ph. E. Economou

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Revue Israélite)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησίᾳ διὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10.—
» Ἐξωτερικοῦ Φρ. 10.—
Ἀγγελίαι ὁ στίχος » 1.—
Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Γράμματα καὶ χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἑξῆς :
Διεύθυνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς
Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
Adresse : A la Direction de la « Revue Israélite »
Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

ΣΑΒΟΥΘ

ΒΟΥΣ ΚΑΙ ΡΟΥΘ

Μίαν φορὰν ἀκόμη ὁ κύκλος τοῦ ἔτους ἔφθασεν εἰς τὸ χαροπὸ σημεῖον, ὅπου προβάλλει εἰς τὴν ἑβραϊκὴν μνήμην τὸ εἰδύλλιον τῆς Ρουθ καὶ τοῦ Βούζ. Εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ Σαβούτ, τὴν ὁποίαν οἱ ἑλληνοῦνται προπάτορές μας ὠνόμασαν « Πεντηκοστήν ». Ἐορτὴ εἰδύλλιον, ἀνθρωπίνων καὶ θείων.

Διότι ἐν μοναδικῇ ἀρμονίᾳ, ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἡ χαρὰ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ σώματος συνταυτίζονται ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν ἑορτῶν. Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοίξεως, ὅτε ἡ φύσις ὀλόκληρος φθίνει ὡσεὶ θραύουσα τὰς ἀλύσεις, ἐντὸς τῶν ὁπίων εἶχε περιορίσει πᾶσαν ζωτικὴν τῆς ἐκδήλωσιν ὁ χειμῶν, ἐτέθη ἡ ἑορτὴ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν. Καὶ τὸ ἀνθρώπινον εἰδύλλιον τῆς καρδίας συναρμονίζεται εἰς τὸ « Σαβούτ » μὲ τὸ εἰδύλλιον τοῦ πνεύματος τοῦ αἰωνίου ὄρκου πίστεως, τὸν ὅποιον οἰοῦν ἐνδολοδόχος τῆς ἀνθρωπότητος ὁ Ἰσραήλ εἶχεν ὀρμισθῆ ὑπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ Σινᾶ εἰς τὸν ἠθικὸν νόμον τῶν κοινῶν.

Κατὰ τὴν παράδοσιν, τὴν ἑκτὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς Σιβάν, καθ' ἣν ἑορτάζεται ἡ Πεντηκοστή, ἔγινεν τὸ κήρυγμα τοῦ Δεκαλόγου. Ἄλλ' ἡ Γραφὴ ὀνομάζει μόνον τὴν Πεντηκοστήν « ἑορτὴν τοῦ θερισμοῦ » διότι κατ' αὐτὴν ἐλάμβανε λῆξιν ὁ θερισμὸς τῶν σπαρτῶν.

Ἀπὸ τὸ Πάσχα εἰς τὴν Πεντηκοστήν ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραήλ ὑπὸ τὸ θάλλος τοῦ ἡλίου τῆς ἐλευθερίας ἔγινεν ἄξιος νὰ ἀποβῆ μέτοχος τοῦ Καταστατικοῦ του χάρτου, ἀπὸ τὸ Πάσχα ἕως εἰς τὴν Πεντηκοστήν ὑπὸ τὰς ζωογόνους ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ὀρίμασαν οἱ καρποὶ τῶν ἀγρῶν πρὸς συγκομιδὴν. Διπλῆ λοιπὸν ἑορτὴ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς φύσεως.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγρῶν τῆς Ἰουδαίας, εἰς τοὺς ὁποίους μετὰ δισχίλια ἔτη οἱ βραχιόνες καὶ ἡ καρδιὰ τῶν νέων Ἰσραηλιτῶν ξαναδίδουν τὴν πάλαι γονιμότητα, ἐκεῖ πέρα ἐκτυλίσσεται τὸ εἰδύλλιον τῆς Ρουθ καὶ τοῦ Βούζ.

Ποῦτος ἔγραψε τὸ ὄρατον εἰδύλλιον, τὸ ἀποπνέον τὸ ἄρωμα τῶν ἀγρῶν καὶ τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγάπης δύο καρδιῶν, ὅχι μόνον ἀλλὰ τῆς ἀγάπης, τῆς συμπαθείας τῆς ἀνθρωπίνης ἀδία κριτῶς φυλῆς καὶ δόγματος ;

Τὸ κλασικὸν τοῦ ὕφους κατατάσσει τὸ ποιητικὸν διήγημα εἰς τὴν πρὸ τῆς διασπορᾶς ἐποχὴν, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ὀλίγοι ἀραμαϊσμοί, οὕτως ὥστε δύναται νὰ καταταχθῆ σχεδὸν μετὰ βεβαιότητος, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, εἰς τὸν ἀμέσως μετὰ τὴν διασπορὰν περίοδον εἰς σύγχρονον ἐποχὴν τοῦ Ἔσδρα καὶ τοῦ Νεεμίου εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ λαὸς ἐν τῇ νέᾳ ἐγκαταστάσει τῆς ἐθνικῆς, ἀνεπὸλει μετὰ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας τὸν ἐνδοξον οἶκον τοῦ Δαβὶδ, μὲ τὴν γενεαλογίαν τοῦ ὁποίου λήγει τὸ βιβλίον.

Καὶ φαίνεται τὸ βιβλίον γραφέν ὑπὸ ἀλγοῦσης ψυχῆς διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἴσως ἀλλὰ σκληρὰν ἀποπομπὴν τῶν ἀλλοφύλων γυναικῶν, τὴν διαταχθεῖσαν ἀπὸ τὸν Ἔσδρα καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνορθωτὰς τοῦ Ἑβραϊσμοῦ ¹

Εἶναι ἐπομένως τὸ βιβλίον τῆς Ρουθ μίᾳ συγκινητικῇ ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ προσηλυτισμοῦ, ἀφοῦ ὁ ἐνδοξότερος οἶκος τοῦ Ἰσραήλ εἶχε τὴν καταγωγὴν ἀπὸ μίαν Μωαβίτιδα, ἀπὸ τὴν φυλὴν δηλαδὴ ἐκείνην, μὲ τὴν ὁποίαν ἀπηγορεύετο ἐξαιρετικῶς εἰς τὸν Ἰσραήλ νὰ ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν.

* *

Ἐνας ἀρχοντας Ἰουδαῖος Ἐλιμέλεχ ἐπῆγεν

¹ Τὸ κυριαρχοῦν αἶσθημα τοῦ βιβλίου, τὸ ἀρμόζον μᾶλλον εἰς ἐποχὴν συγκινήσεων οἶαν ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος συνηγοροῦν ὑπὲρ κατατάξεως τοῦ βιβλίου ὡς γραφέντος κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Μακκαβαίων.

εις την χώραν του Μωάβ εν καιρῷ πείνης με την οικογένειάν του και αποθνήσκει εις την ξηνηταιά αυτῶς και τὰ δύο παιδιά του. Μένει μόνη ἡ χήρα τοῦ Ἐλιμελέχ Ναομή με τὰς νύμφας τῆς. Ὅταν ἡ Ναομή αποφασίζει νὰ επιστρέψῃ εις τὴν Ἰουδαίαν μία τῶν νυμφῶν τῆς ἡ Ρουθ δὲν ἐννοεῖ νὰ τὴν ἀφήσῃ μόνην. «Θὰ ἔλθω μαζί σου ὅπου καὶ ἂν παῖς, ἐκεῖ θὰ μείνω μαζί σου, ὁ λαός σου θὰ εἶναι ὁ λαός μου καὶ ὁ Θεός σου θὰ εἶναι ὁ Θεός μου». Καὶ αἱ δύο γυναῖκες ἐγύρισαν πτωχαὶ καὶ ἀπροστάτευτοι. Ἄλλ' ὁ ἐβραϊκὸς νόμος ἐπρονόει διὰ τοὺς πτωχοὺς. Καὶ ἡ Ρουθ μετέβη εἰς τοὺς ἀγρούς ὅπου ἐθέριζον διὰ νὰ μαζέψῃ τοὺς στάχους τοῦ ἐπιπτον ἀπὸ τὰ χέρια τῶν θεριστῶν καὶ ἔμεναν ἔτσι κτῆμα τῶν πτωχῶν. Ἄλλὰ γλυκεῖα σύμπτωσις! Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀγροῦ ἦτο ὁ Βοόζ συγγενῆς τῆς Ναομή, (Γκωέλ) κατὰ τὸν ἐβραϊκὸν νόμον δικαιοῦμενος νὰ ἀγοράσῃ κατὰ προτίμησιν τὸ κτῆμα τῆς Ναομή, ἐὰν ἤθελε νὰ τὸ πωλήσῃ, τοσοῦτο μάλλον δικαιοματικῶς ἐὰν ἐδέχετο νὰ συζευχῆ αὐτὴν ἢ τὴν ἄτεκνον γυναῖκα τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας, ἵνα μὴ «χαθῆ τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ» ἀπὸ τὴν «πύλιν τοῦ λαοῦ του».

Ὁ Βοόζ βλέπει τὴν νεαρὰν γυναῖκα τῆς ὁποίας εἶχε μάθει ἐν τῷ μεταξύ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν πενθεράν τῆς, τὴν πλησιάζει τὴν περιποιεῖται καὶ διατάσσει ἀργότερα τοὺς ἐργάτας του νὰ τὴν περιποιῶνται, νὰ ἀφίνουν νὰ πίπτουν δῆθεν στάχους ἀπὸ τὰ χέρια τῶν διὰ νὰ τὰ μαζέψῃ ἢ πτωχῆ.....

Εἰς τὰ λόγια εὐγνωμοσύνης τῆς Μωαβιτιδος ὁ Βοόζ ἀπαντᾷ. «Ἐμαθα, κόρη μου, πῶς ἐφέρθης μετὰ τὴν πενθερά σου· ἔμαθα ὅτι ἀφῆσες πατέρα καὶ μητέρα, πατρίδα διὰ νὰ ἔλθῃς ξένη ἀνάμεσα σὲ ἕνα λαὸν τοῦ χθὲς δὲν ἐγνώριζες. Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ σοῦ ἀποδώσῃ ἀντάξιον τὸν μισθόν σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ποῦ ἐζήτησες σκέπην κάτω ἀπὸ τὰ πτερά του».

Τὸ βράδυ, ἡ Ναομή, ἀκούσασα τὰ διατρέξαντα ἐνόησεν ὅτι ἡ καρδιὰ τοῦ Βοόζ δὲν ἔμεινεν ἀναίσθητος πρὸς τὴν ξένην. Καὶ μίαν ἡμέραν εἶπεν εἰς ἐκείνην ποῦ ἀγαποῦσε ὡς κόρη τῆς, ὅτι καθῆκον εἶχεν προτοῦ ἀποθάνῃ νὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ ἀνάπαυσιν, ἀξίαν αὐτῆς.... Ἡ νέα ἔπρεπε νὰ μεταβῆ τὸ βράδυ εἰς τὸ ἀλῶνι τοῦ Βοόζ, ὅπου ἐκοιμήτο εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς θυμωνιάς. Ἐκεῖ εἰς τοὺς πόδας του αὐτῆ ἔπρεπε νὰ κατακλιθῇ... Τὸ μετέπειτα, ἤθελε τὸ κανονίσει ὁ Βοόζ, εἰς τὴν εὐσέβειαν τοῦ ὁποίου ἡ Ναομή εἶχε πλήρη πεποιθήσιν.

Πράγματι ὁ Βοόζ, ξαφνισθεὶς τὰ μεσάνυκτα εἶδε τὴν νέαν—Τί ζητᾷς κόρη μου;—Τὴν σκέπην σου, ὦ Γκωέλ (ὄρα ἀνωτέρω)

Ὁ Βοόζ ἀπαντᾷ—Ναὶ ἀλλὰ πρὸ ἐμοῦ ὑπάρχει πλησιέστερος συγγενῆς (Γκωέλ) καὶ ἂν οὗτος ἀρνείται θέλω λάβει ἐγὼ τὴν θέσιν του.

Κοιμήσου ἕως τὰ χαράγματα, καὶ αὔριον, κόρη μου, θὰ ἀποφασισθῇ ἡ τύχη σου.

Τὴν ἐπικύριον ἀρνηθέντος τοῦ πρώτου Γκωέλ, νὰ λάβῃ σύζυγον τὴν Ρουθ, ὁ Βοόζ ἐδέχθη τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιοῦματός του ἐνώπιον τῶν δημογερόντων τῆς Βηθλεέμ, ἀγοράσας τὸ κτῆμα τῆς Νοεμῆ καὶ συζευθεὶς τὴν πτωχὴν Μωαβίτιδα, ἡ ὁποία ἔγινεν οὕτως ἀρχόντισσα τῆς Βηθλεέμ.

Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος συνῆλθεν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ οἱ πρεσβύτεροι νῆχθησαν: «Δώσοι ὁ Κύριος τὴν γυναῖκα ποῦ εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν σου ὡς τὸν Ραχὴλ καὶ τὴν Λίαν, αἵτινες ἔκτισαν καὶ αἱ δύο τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σὺ νὰ ἀναδειχθῇς Μέγας εἰς Ἐφραθ καὶ ἔνδοξος εἰς Βηθλεέμ. Καὶ ὁ οἶκος σου ἄς γίνῃ καθὼς ὁ οἶκος τοῦ Φαρέζ τὸν ὁποῖον ἡ Θυμάρ ἐγέννησεν εἰς τὸν Ἰούδα, μετὰ τὴν γενεάν ποῦ θὰ σοῦ δώσῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ αὐτὴν τὴν νέαν....»

Καὶ τελειώνει μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς γεννήσεως τοῦ Ὁβὴδ πατρὸς τοῦ Ἰεσσαί, πατρὸς τοῦ Δαβὶδ, τὸ εἰδύλλιον τὸ ὁποῖον ἀναπέμπει τὸ ἄρωμα τοῦ ἐλευθέρου βίου τῶν ἀγρῶν τῶν προπατόρων μας, μίαν αὔραν συμπαιδείας ἀπροαμίλλου, πνεύμα ἀνεξίθρησκείας καὶ δημοκρατικότητος. Ἐπικαίρον ἀνάγνωσμα κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην τῆς Πεντηκοστῆς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς φιλοστοργου φύσεως καὶ τῆς κηρύξεως τοῦ Νόμου τοῦ αἰωνίου τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ γλυκεῖα Μωαβίτις ἐγκατέλειψε συγγενεὶς καὶ πατρίδα.

Ο ΕΒΡΑΪΣΤΗΣ

Η ΕΒΕΛΙΣ ΤΗΣ ΕΒΡΑΪΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ:

Εἰς ἀλλεπάλληλα ἄρθρα ἐπραγματεύθη τὸ ζήτημα τῆς ἐβραϊκῆς γλώσσης ὡς γλώσσης ζωντανῆς. Σήμερον θὰ εἶπω τινα περὶ τῆς προόδου τῆς ἐβραϊκῆς εἰς τὴν Παλαιστίνην, εἰς τὴν χώραν δηλαδὴ ὅχι μόνον πλέον τῶν ἀναμνήσεων ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ, τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν Παλαιστίνην λοιπόν, γίνεται τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τῆς ἀρχαίας γλώσσης. Καὶ πρὸς ἄρσιν παρεξηγήσεων ἄς ἐξηγηθῶμεν. Ἀνέκαθεν εἰς τοὺς ἁγίους τόπους ἐκαλλιέργετο ἡ ἐβραϊκὴ. Ἄλλ' ἡ καλλιέργεια αὕτη εἶχεν

¹ Ἐκ τοῦ ὅτι τονίζεται ὅτι καὶ οἱ «δύο» ἔκτισαν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ δύναται νὰ ἐξαχθῇ τὸ συμπέρασμα ὅτι ὅλο τὸ βιβλίον εἶναι ἔργον προσεγγίσεως ἐθνικῆς.

ὀρισμένον σκοπὸν τὴν δογματικὴν διδασκαλίαν, καὶ ἡ ἐβραϊκὴ ὠμιλεῖτο ὡς ἀναγκαῖον, θὰ ἔλεγον ὡς ἀναγκαστικὸν μέσον συνειδησεως μεταξύ ἐβραίων διαφορογλώσσων ὅπως συννοοῦνται δύο ἀλλόγλωσσοι ἐπιστήμονες λατινιστί. Τότε ἡ συνομιλία ἐγένετο διὰ ψελισμῶν, κάθε τόσο αἱ λέξεις, αἱ φράσεις ἔλειπον εἰς τοὺς συνομιλοῦντας. Σήμερον πρόκειται περὶ ὀργανικῆς γλώσσης, κανονισμένης, πλουσίας, εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν λείπουν οὔτε αἱ λέξεις οὔτε ἡ φρασεολογία. Πρόκειται περὶ διδασκαλίας, ἡ ὁποία γίνεται ἀπὸ τὰς πρώτας δημοτικὰς τάξεις, τί λέγω; ἀπὸ αὐτὸ τὸ Νηπιαγωγεῖον, εἰς μαθητὰς ἀπὸ 3—4 ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἄγοντες τὸ πέμπτον ἔτος ὀμιλοῦν ἤδη τὰ ἐβραϊκά, οἱ ὁποῖοι εἰς ἡλικίαν 6 ἐτῶν ἐκφράζονται μετὰ τὴν ἰδίαν εὐχέρειαν, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἄλλοι συνομιλικῆς τῶν, ὀμιλοῦν ἄλλην οἰανδήποτε γλῶσσαν.

Πῶς συνέβη τοῦτο; Ποία ἡ ἀφετηρία τοῦ θαύματος τούτου τοῦ γλωσσικοῦ, κατὰ ποῖον ἀκριβῶς ἔτος ἤρχισεν νὰ παύσῃ ἡ ἐβραϊκὴ οὔσα ἡ γλῶσσα «τοῦ βιβλίου, διὰ νὰ γίνῃ ἡ γλῶσσα ἐνὸς λαοῦ;»

Ἡ πρώτη ἀφετηρία τοῦ κινήματος, χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1880 ἀκριβῶς, δύναται τις νὰ εἶπῃ, ἀπὸ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ Μπέν Ἰεουδά ἀπεβιβάσθη μετὰ τὴν νεαρὰν σύζυγόν του εἰς Ἰόππην, καὶ ἤρχισε νὰ τῆς ἀποτείνῃ τὸν λόγον ἐβραϊστὶ!

Ἡ γυναῖκα, πεπαιδευμένη ρωσίσ, ἤξευρε τῆς ἐβραϊκῆς τὰς ὀλίγας λέξεις, τὰς ὁποίας ἤξευραν αἱ γυναῖκες τῆς ἐποχῆς τῆς, ἀπὸ τὰς προσευχάς. Ἄλλ' ἀδιάφορον! ὁ ἄνδρας τῆς ἔμενεν ἀνένδοτος, καὶ αὐτὴ ἔμαθε τέλος τὰ ἐβραϊκά! μάλλον ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν νεαρὸν σύζυγόν τῆς παρὰ ἐκ πεποιθήσεως. Διότι πάντες ἐθεώρουν τὴν ἀπόπειραν τοῦ Μπέν Ἰεουδά ματαιοπονίαν, οὐτοσίαν, πάντες μὴδὲ αὐτοῦ τοῦ «Ἀχὰδ Ἀάμ.» τοῦ μεγάλου ἐβραϊκοῦ φιλοσόφου, ἐξαίρουμένου ὁ ὁποῖος σήμερον ἀναγνωρίζει τὸ σφάλμα του καὶ μετανοεῖ.

Μετὰ στενοχωρίας ἡ μητέρα εἶδε μετ' οὐ πολὺ νὰ γενᾶται ὁ πρωτότοκός τῆς, προορισμένος νὰ ὀμιλῇ πλέον, νὰ λάβῃ τὰς πρώτας ἐντυπώσεις, νὰ σκέπτεται ἐβραϊστὶ! Τί δὲν τῆς ἔλεγον, περὶ τῆς τύχης τοῦ παιδιοῦ, μέλλοντος νὰ εἶναι θῦμα γλώσσης νεκρᾶς ἀχρήστου, ἐνῶ ἠδύνατο νὰ μάθῃ ἄλλην ζωντανήν, πρακτικὴν, χρήσιμον!

Καὶ ὅμως μετὰ τὸ πρωτότοκον τοῦ Μπέν Ἰεουδά καὶ ἄλλα παιδιά εἶδον τὸ πῶς μεγάλωσαν διὰ τῆς ἐβραϊκῆς εἰς ἄνδρας ἀνταξίους νὰ εἶναι τὸ κόσμημα οἰασθήποτε πολιτισμένης κοινωνίας ἂν καὶ σκεπτομένους καὶ ὀμιλοῦντας ἐβραϊστὶ!

Βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, καθὼς συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς ἐπαναστατικὰς καινοτομίας, ἡ

ιδέα τοῦ Μπέν-Ἰεουδά τοῦ θεωρηθέντος ἐξ ἀρχῆς, οὐτοπιτοῦ, τρελλοῦ, εὖρεν ὀπαδοὺς ἐνθέρμους καὶ σήμερον μετὰ τριάκοντα ἔτη ὁ ἀριθμὸς τῶν οικογενειῶν, ὅπου πάντες, γονεῖς καὶ παιδιά ὀμιλοῦν ἀποκλειστικῶς ἐβραϊκὰ ἀνέρχεται εἰς 500. Ποῖος θὰ εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ δεκαετίαν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι δοθείσης τῆς ὠθήσεως καὶ ἀποδειχθέντος ὅτι δὲν πρόκειται περὶ οὐρανοῦ καὶ οὐτοπίας, ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων ὀπαδῶν αὐξάνει γεωμετρικῶς πλέον καὶ ὄχι ἀριθμητικῶς;

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ ἄλλοι ἀριθμοὶ δηλοῦντες τὴν πρόσodon τῆς ἐβραϊκῆς ὡς ὀμιλουμένης.

Τὰ Σχολεῖα ὅπου ἡ διδασκαλία γίνεται ἀποκλειστικῶς ἐβραϊστὶ ἐν Παλαιστίνῃ ἀνέρχονται ἤδη εἰς 60, μετὰ 20 χιλιάδας μαθητᾶς ὀμιλοῦντας ἐβραϊστὶ! Οἱ διδάσκαλοι τῆς ἐβραϊκῆς εἶναι 300. Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο.

Ἐκ τῶν 20 ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται ἐν Παλαιστίνῃ, δώδεκα ἐκδίδονται εἰς τὴν ἐβραϊκὴν! ἐξ ὧν τρεῖς ἐφημερίδες ἡμερησίου. Εἰς καμμίαν ἄλλην γλῶσσαν δὲν ἐξεδίδεται ἡμερησίον φύλλον.

Τὰ ἔργα δὲ τὰ ἐκδιδόμενα ἐβραϊστὶ κατ' ἔτος ἀνέρχονται εἰς πενήκοντα.

Ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκδίδεται ἐπίσης τὸ μέγα, κολοσσαῖον λεξικὸν τοῦ Μπέν-Ἰεουδά τῆς ἀναγεννηθείσης ἐβραϊκῆς, καὶ λειτουργεῖ ἐκεῖ τὸ **Συμβούλιον τῆς γλώσσης** (Βάαδ Ἀλκόν) τὸ ὁποῖον κανονίζει τὴν γλῶσσαν καὶ δημιουργεῖ τὰς νέας ἐπιστημονικὰς λέξεις. Τὸ Συμβούλιον προβλέπεται ὅτι θέλει μεταμορφωθῆ μετ' οὐ πολὺ εἰς «**Ἀκαδημίαν Ἑβραϊκὴν**».

«Παιδαγωγικὴ Ἐπιθεώρησις» ὑψίστης ἀξίας ἐπιστημονικῆς, συμπληροῖ τὴν μόρφωσιν τῶν νεωτέρων δημοδιδασκάλων καὶ δημοδιδασκαλιστῶν, τῶν ἐξερχομένων ἐκ τῶν δύο ἐβραϊκῶν διδασκαλείων τῆς Ἱερουσαλὴμ (ἀρρέων) καὶ Ἰόππης (θηλέων).

Ἄλλ' ἡ ζωτικότης τῆς ἐβραϊκῆς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ἐβραϊκὰ γυμνάσια τῆς Ἱερουσαλὴμ, τῆς Ἰόππης καὶ τῆς Κιάφας. Καὶ ἡ ἀναγέννησις δὲν σταματᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν γλῶσσαν. Ἰδρύθησαν καὶ Ὡδεῖα καὶ Ὁ Ἀβραὰμ Ζεβὴ θέτει τὰς βάσεις τῆς ἐβραϊκῆς ἐθνικῆς μουσικῆς τῶν Ἑβραίων.

Τὰ «Λαϊκὰ κέντρα» ἐπευφημοῦν ρήτορας ὀμιλοῦντας ἐβραϊστὶ, ἐνῶ δυσκόλως ἐπιτρέπεται ἡ ἀγόρευσις εἰς ἄλλην γλῶσσαν.

Τέλος ἡ Ἑβραϊκὴ ὡς γλῶσσα ὀμιλουμένη εἶναι ἐπισήμως ἀναγνωρισμένη ἀπὸ τὰς τραπέζας, τοὺς ἐμπορικοὺς οἴκους, ἐν γένει καὶ τὰς δημοσίας συνελεύσεις.

Τὰ ξένα ταχυδρομεῖα δημοσιεύουν τὰ δρολόγια καὶ εἰδήσεις αὐτῶν ἐβραϊστὶ.

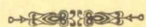
Τί περισσότερον; Πολυάριθμοι χριστιανοί καὶ μουσουλμάνοι ὀμιλοῦν τὴν Ἑβραϊκὴν.

Ὁ «Ἑβραϊστὴς».

Σ. Ι. Ε. Τὰς αὐθεντικὰς ἀνωτέρω πληροφορίας ἠρύσθημεν ἐξ ἐπιστολῆς αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Μπέν-Ἰεουδὰ εἰς τὸν δικηγόρον κ. Ἀλφόνσον Πατσιφικὴν τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς «Παλαιστινιακῆς ὑποτροφίας» τῶν ἰσραηλιτῶν Ἰταλίας. Ἡ ἐπιστολὴ τελειώνει μὲ τὴν διαβε-

βαίωσιν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι διδάσκαλοι οἱ μέλλοντες νὰ μεταβῶν εἰς Παλαιστίνην πρὸς τελειοποίησιν θὰ εὑρουν ἐκεῖ τὴν θερμότερην φιλοξενίαν.

Πότε οἱ πρόεδροι τῶν ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀποφασίσουν νὰ συνενωθῶνται πρὸς ἀποστολὴν ἐνὸς τοῦλάχιστον ὑποτρόφου εἰς Παλαιστίνην, ὁ ὅποιος ἐπανερχόμενος νὰ γίνῃ ὁ πυρρὴν τῆς νέας Ἑβραϊκῆς διδασκαλίας;

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ

UNE PAGE D'HISTOIRE

DES ISRAÉLITES IONIENS

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 21 Μαΐου ἐπετείου τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, ἐκρίναμεν ἐπίκαιρον, ἀφιερῶντες αὐτὸ εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας τῆς Νέας Ἑλλάδος, νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν εἰς τὰς στήλας τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἄρθρον ἰταλοελληνικὸν τῶν «Ἰσραηλιτικῶν Χρονικῶν» τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύοντο ἐν Κερκύρᾳ τῷ 1862 καὶ 1863 πρὸς διεκδίκησιν τῆς ἰσοπολιτείας, ὑπὸ τῶν Ἰονίων Ἰσραηλιτῶν. Οἱ Ἰόνιοι Ἰσραηλίται ἂν καὶ ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας κατεῖχον εἰς τὸ ἐμπόριον θέσιν ἀξίαν λόγου καὶ ἀπήλαον μεγάλης εὐημερίας, οὐχ ἤττον περιεφρόνησαν τὰ πάντα, ἐνώπιον τῆς ἐπιτεύξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, καὶ ἐνθουσιωδέστερον πάντων ἐχαίρεισαν τὴν ἡμέραν τῆς 6)18 Ἰουνίου καθ' ἣν τὸ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον ἐψήφισε τὴν Ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου. Σὺν τῷ ἑλληνικῷ κειμένῳ δημοσιεύμενον καὶ τὸ ἰταλικὸν τῆς διγλώσσου ἐφημερίδος, ἵνα τὸ τελευταῖον ἀναγνωσθῆ καὶ παρὰ τοῖς ὁμοθρήσκαις Ἀνατολῆς καὶ Εὐρώπης.

Ἡ ἕκτη (18) Ἰουνίου ἐν Κερκύρᾳ

Λαμπρὰ καὶ μειδιῶσα ἀνέτειλεν εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ἡμέρα αὕτη ἣν ἡ Κέρκυρα ἄπασα ἐχαίρεισεν ὡς ἡμέραν ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως. Βαθεῖα συγκίνησις, αὐθόρμητοι καὶ εὐκρινεῖς θρησκευτικαὶ πράξεις ἀπάντων

L'article suivant décrit la joie et les actes des israélites corfiotes à l'annonce de la cession des sept îles à la Grèce, par l'Angleterre arrivée le 18 Juin 1862.

L'Article est extrait des «Chroniques israélites», du 12)24 Juin 1862, journal italogrec que les Israélites ioniens publiaient à Corfou en 1862-63 pour revendiquer leurs droits politiques, qu'ils ont obtenus seulement avec l'union des Sept-îles à la Grèce.

Il 6)18 Giugno in Corfù

Splendido e sorridente spuntò questo giorno per gli abitanti di Corfù, i qualilo salutarono come giorno di giubilo e di vera felicità. Profonde commozioni, spontanei e sinceri atti religiosi e civili per

τῶν πολιτῶν, ἐπιδειξέεις συμπαθείας οὐ μόνον πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν μέλλοντα νὰ βασιλεύσῃ αὐτῆς περιπόθητον Ἡγεμόνα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ γενναῖον ἀγγλικὸν ἔθνος ὡς ἐκπληρῶσαν τὰς εὐχὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἰδοὺ τὸ μέγα καὶ θελξικάρδιον θέαμα, ὅπερ κατὰ τὴν αἰμυνηστον ταύτην ἡμέραν ἡ Κέρκυρα παρίστα.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην αἱ ἀντιζηλῖαι ὡς ἐκ μαγείας ὑπεχώρησαν εἰς τὴν ἐντελεστάτην ὁμόνοιαν καὶ τὴν ἀρχὴν θρησκευτικῆν ἀνοχῆν. Οἱ πάντες ἀνεγνώρισαν καὶ ἐφήρμοσαν τὴν ἀρχὴν ὅτι εἰς τὴν Ἑνωσιν ἀπάντων τῶν πολιτῶν ἔγκειται ἀληθῶς ἡ εὐδαιμονία καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν λαῶν, ὅτι ἐκ τῆς ἐνώσεως ταύτης κρέμαται ὁ ὀριστικὸς θρίαμβος τοῦ ἱεροῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, καὶ ὅτι ἐπομένως ὀφείλομεν ἠνωμένοι νὰ ἐγκαινιάσωμεν τὴν Ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Μητρὸς Πατρίδος.

Εἰς τὸ ἀκουσμα ὅτι τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο ἀποδεκτὸν καὶ ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ προσάρτησις τῶν Νήσων, ὁ Ἀρχιερεὺς Κερκύρας δικτάξας ἵνα τελεσθῆ δοξολογία ἀπετάθη εἰς τὸ Ἑθνικὸν αἶσθημα ἀπάντων τῶν πολιτῶν, ὅπως εἰς τὴν τελετὴν ἀποδοθῆ ἡ ἀνταξία σημασία καὶ ἐπισημότης. Οἱ Κερκυραῖοι Ἰσραηλίται, ἀπαρτίζοντες μέρος οὐκ εὐκαταφρόνητον τῆς πόλεως, ἠσθάνθησαν τὸ καθήκον νὰ συμμεθέξωσι καὶ νῦν τῶν γενικῶν ἐκδηλώσεων· τοῦτο δὲ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσοι κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἐγινώσκετο ὅτι καὶ ἐκ τῆς ψήφου τοῦ Ἰονίου λαοῦ δυνατὸν νὰ ἐξαρθῆται ἡ Ἑνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἐτέθη ὡς ἀπαραίτητος ὄρος εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Δανοῦ Ἡγεμόνος ἀποδοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου. Σπεύσαντες λοιπὸν παρεδέχθησαν τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ὅπως καὶ ἐκ μέρους αὐτῶν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν γείνη ἡ τελετὴ ἐν τάξει καὶ δημοτελέστατα.

Δὲν ἀσχολούμεθα ἀπεικονίζοντες τὸ θέαμα ὅπερ κατὰ τὴν ἄνω μνησθεῖσαν ἡμέραν ἐπαρουσιάζεν ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης· λέγομεν δὲ μόνον ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἐκηρύχθη εορτάσιμος ὅτι ἦσαν κλειστὰ ὅλα τὰ Καταστήματα καὶ τὸ Ἰσραηλιτικὸν Σχολεῖον, καὶ ὅτι γενικαὶ ἐχορημάτισαν τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἀγαλλιᾶσεως αἱ ἐκδηλώσεις.

Τὸ μεσημέριον ἦτο ἡ ὀρισμένη πρὸς τὴν δοξολογίαν ὥρα· ἀκριβῶς δὲ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Συναγωγῇ, ἥτις ἦτο πάμφωτος καὶ εορταστικὴ, μετὰ παραπετασμάτων ἐστολισμένων φερύτων τὰ ἐθνικὰ χρώματα ἐπὶ τε τῆς Ἱερᾶς Λάρνακος καὶ τοῦ ἁμβωνος, ἐπὶ παρουσίᾳ πλείστων Χριστιανῶν, ἤρχισεν ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ. Χορὸς ἐπίτηδες μορφωθεὶς ἔψαλλεν ὕμνους τινὰς καὶ τὸ τελευταῖον Ἀλληλουῖα. Ταῦτα δὲ διεδέχθη δέησις συντεθεῖσα πρὸς τὴν περίστασιν ἐν Ἑβραϊ-

parte di tutti i cittadini, dimostrazioni di simpatia non solo verso la patria e l'amato Principe che deve reggerla, ma verso la generosa Inghilterra, la quale volle far paghi i desideri del popolo ellenico, ecco il sublime spettacolo che in detto giorno presentava la nostra Corcira.

In questo giorno le rivalità, come per incanto cassate, fecero luogo alla più perfetta armonia, alla più ben sentita tolleranza religiosa. Tutti hanno riconosciuto, ed hanno messo in pratica il principio che nell'unione di tutti i cittadini sta veramente la prosperità e la forza dei popoli, che da quest'unione deve dipendere la definitiva vittoria della santa causa nazionale, e che per conseguenza uniti conveniva inaugurare l'Unione delle Isole Jonie colla Madre Patria.

All'annuncio che la Corona di Grecia era accettata e l'annessione delle Isole decisa, l'Arcivescovo di Corfù emanava l'ordine per la celebrazione di un *Te-Deum* nella Chiesa Cattedrale facendo appello al sentimento nazionale di tutti i cittadini, affinché a quella cerimonia fosse data l'importanza e la solennità di cui era degna. Gli Israeliti corciresi, i quali formano una parte non indifferente della città, hanno sentito il dovere di associarsi anco questa volta alle dimostrazioni del resto della popolazione, tanto più che secondo le ultime notizie conoscevasi come anche dal voto della popolazione Jonia avrebbe potuto dipendere l'unione delle Isole alla Grecia, unione che fu posta come condizione *sine-qua-non* all'accettazione del trono di Grecia per parte del Principe Danese. Sollecitaronsi quindi di adottare le necessarie misure onde, per parte loro, tutto nel giorno prestabilito venisse eseguito con ordine e colla maggiore solennità.

Non ci faremo a descrivere lo spettacolo che presentava in detto giorno la Comunità Israelitica. Diremo solo che quella giornata fu proclamata festiva, che tutti i negozi, nonchè l'Istituto Israelitico di educazione, restarono chiusi, e che le manifestazioni di simpatia e di giubilo furono universali. Il *Te-Deum* era stato fissato pel mezzogiorno, e in detta ora precisa, nella Sinagoga principale, splendidamente illuminata, e parata a festa, con cortine a colori nazionali sull'

κοὺς στίχους ὑπὸ τοῦ Κυρίου Μ. Βεντούρα ἥτις τόσῳ κατασκευαστικῶς ἐψάλη, ὥστε ἀπέσπασε τὰ δάκρυα τῶν παρεστώτων. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δεήσεις ὑπὲρ Γεωργίου τοῦ Α'. Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ Βικτωρίας τῆς Α'. Προστατίδος τῆς Ἑλλάδος, ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. Αυτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ὑπὲρ Ναπολέοντος τοῦ Γ'. Αυτοκράτορος τῶν Γάλλων, ὡς Προστατῶν καὶ τούτων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ Πανιερότητος τοῦ παμφιλτάτου καὶ ἀξιοσεβάστου Ἀρχιερέως Κερκύρας, ἐπὶ τέλος δὲ ὑπὲρ τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Λόρδου Μεγάλου Ἀρμοστοῦ Σιρ Ἐρρίκου Στόρτζ ὅστις ἀντιπροσωπεύει εἰσέτι ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἡμῶν τὸ μέγα Βρεττανικὸν ἔθνος. Τὸ πλήθος ἐχαιρέτιζεν ἕκαστον ὄνομα δι' ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν, ἃς οὔτε ἡ ἱερότης τοῦ τόπου ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίση. Ἡ τελετὴ ἐτελειώσε δι' ᾗδῆς χαρμωδῶς ψαλμῶν κατὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ἐθνικοῦ ἑλληνικοῦ ὕμνου, ὅστις ἐκορύφωσε τὸν ἐνθουσιασμὸν οὐ μόνον τῶν ἐν τῷ Ναῶ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκτὸς συρρέουσιντος ἀπειραρίθμου πλήθους.

Μετὰ ταῦτα νέα σκηνὴ ἀνεφάνη εἰς τὰς ἀγυῖας τῆς πόλεως. Οἱ προὔχοντες τῆς Κοινότητος ἐπὶ κεφαλῆς πλήθους Ἰσραηλιτῶν πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως ἐπορεύθησαν ἵνα συνενωθῶσι μετὰ τῆς συνοδίας τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, καὶ διελθόντες τὴν Βασιλικὴν ὁδὸν τὴν Πίναν καὶ τὴν συνοικίαν τῆς Φιλαρμονικῆς Ἐταιρίας ἀφίχθησαν εἰς τὴν θύραν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἔνθα ἐπληροφόρηθησαν ὅτι πρὸ μικροῦ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπῆλθεν μετὰ τῆς συνοδίας του. Τὸ σῶμα λοιπὸν τῶν Ἑβραίων ἀναμειγμένον πάντοτε μετὰ τοῦ λαοῦ κατέβη τὴν κλίμακα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκ τῶν παραθαλασσίων τειχῶν μετέβη εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπεῖον ἔνθα ἐπαρουσιάσθη πρὸς τὸν ἄξιον Ἱεράρχην, ὅστις ἠδύοκησε νὰ δεχθῆ διὰ τῆς συνήθους εὐμενείας του τὰς προσήσεις καὶ τοὺς σεβασμοὺς τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος.

Ὁ ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ ἐξεδηλώθη ἄφ' ὅτου εὐρίσκοντο ἐν τῇ Βασιλικῇ ὁδῷ· διότι, ὅθεν δήποτε διέβαινον, ἐπιπτεν ἐπ' αὐτῶν ἐκ τῶν χριστιανικῶν οἰκιῶν βροχὴ ἀνθέων, δαφνῶν καὶ ζαχαρωτῶν. Ὡραῖον δ' ἦτο ὅτι αἱ Κυραὶ διὰ τῆς ἰδιαζούσης εἰς τὴν ἑλληνίδα γυναῖκα χάριτος ἀνέλιπον τὰ λευκά των χειρῶν ἀντιφωνοῦσαι μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν τὸ Ζήτω Γεώργιος ὁ Α', Ζήτω ἡ Ἐνωσις.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκινήθη ἐκ τοῦ ἀρχιεπισκοπεῖου καὶ παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν Κερκυραίων καὶ Παξίων, ὑπὸ τινῶν μελῶν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τῆς Ἰσραηλιτικῆς συνοδίας καὶ σύμπαντος τοῦ πλήθους μετέβη εἰς τὴν Ἐταιρίαν «ἡ Ἀνα-

Arca Santa e sul pulpito, e a' la presenza di molti cristiani che si compiaquero di intervenirvi, si diè principio alla religiosa cerimonia. Un Coro appositamente istruito, cantò vari inni, e l'ultimo *Aleluja*. Segui una preghiera scritta per la circostanza in versi ebraici dal Signor M. Ventura, la quale fu cantata in modo sì commovente da strappare le lagrime. Furono invocate le benedizioni celesti sul capo di Giorgio I.ο Re dei Greci, di Vittoria I.α Regina d'Inghilterra e protettrice del Regno Ellenico, di Alessandro II. Imperatore delle Russie e di Napoleone III. Imperatore dei Francesi, altri protettori della Nazione Ellenica, di S. Em. l'amato e Venerabile Arcivescovo di Corfù, e finalmente di S. E. Sir H. Storck, il quale rappresenta ancora nei nostri Stati la grande nazione Britannica. Ad ogni nome l'entusiasmo del popolo palesavasi con lieti *evviva*, che neppure la santità del luogo aveva potuto arrestare. Diedesi fine alla cerimonia con un Inno cantato festosamente coi motivi dell'Inno nazionale greco, il quale mise al colmo l'entusiasmo non solo di tutti gli astanti, ma benanco di tutti coloro che per la grande affluenza del popolo dovettero rimanere al di fuori del Tempio.

Si apriva poscia un'altra magnifica scena nelle vie della città. I Capi della Comunità, seguiti da uno stuolo d'Israeliti di ogni età, e di ogni condizione s'incamminarono per riunirsi al corteggio dell'Arcivescovo Attanasio, e, prendendo la *via Reale*, volsero par la *Pigna*, e dalla contrada della *Filarmonica* giunsero per una delle vie laterali alle porte della Chiesa Cattedrale ove appresero che l'Arcivescovo era pochi istanti prima partito di là col suo corteggio. La Deputazione quindi degl' Israeliti, non abbandonata un momento dal popolo, discese dalla gradinata della Chiesa e per le mura di *Spilea*, portossi al Palazzo Arcivescovile ove fu presentata al degno prelato, il quale degnossi di accogliere colla solita benignità gli omaggi della Comunità Israelitica.

H favore poi del popolo per gl'israeliti erasi già manifestato fino dal momento in cui essi trovavansi nella *strada Reale*, giacchè per tutte le vie che percorrevano, i fiori, il lauro, i confetti, cadevano su loro profusamente dalle case cristiane. Era poi un magnifico spettacolo il vedere anco le signore sventolare festosa-

γέννησις». Τότε ὁ Πρόεδρος τῆς ἑταιρίας Δρ. Σ. Γουργουράκης, ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος Δρ. Ἀλέξανδρος Δελβινιώτης, καὶ ὁ Βουλευτὴς Δρ. Στέφανος Παδοβᾶς ἐξεφώνησαν εὐγλώττους προσλαλιὰς πλήρεις ἐθνικῶν καὶ φιλάνθρωπικῶν αἰσθημάτων. Μετὰ μεγίστης ἡμῶν δυσαρεσκείας δὲν δυνάμεθα νὰ μεταφέρωμεν τοὺς λόγους τούτους.

Μετὰ τὸ τέλος ἐκάστου λόγου ἠκούοντο ζωηρόταται ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Κατόπιν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας ἐπρότεινε ζητωκραυγὴν ὑπὲρ τῆς ἐν Κερκύρᾳ Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος. Ὁ Κ. Ραφαὴλ Δ. Ἰεζουᾶς ἐπρότεινε ζητωκραυγὴν ὑπὲρ τοῦ Προέδρου καὶ ἄπαντος τοῦ Συλλόγου ἢ «Ἀναγέννησις», ὁ Δρ. Ἀβραὰμ Α. Δὲ Σέμος ὑπὲρ τοῦ Μητροπολίτου ὡς πιστοῦ διερμηνέως τῶν εὐαγγελικῶν περὶ γαλιλαίων. Μετὰ ταῦτα ἐφέρθη ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιερέως ἡ ἐθνικὴ σημαία ἐφ' ἧς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ὤμοσαν ἀμετάθετον πίστιν εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα. Τότε ὁ Κ. Ναχαμούλης προχωρήσας, λίαν συγκεκινημένος ἐπήνεγκε τὰ ἐπόμενα.

«Ἡ εὐμένεια μεθ' ἧς ὄχι μόνον ἡ Ἐντιμος αὐτῆ ἑταιρεία, ἀλλὰ καὶ ἅπας ὁ λαὸς ἐδέχθη ἡμᾶς ἐνέπλησε τὴν καρδίαν ἡμῶν ἀφάτου ἁγαπῆς καὶ εὐγνωμοσύνης. Ἐγὼ λοιπὸν, καθὼς εἶς τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἰσραηλ. Κοινότητος, ἀκισθάνομαι τὸ καθῆκον νὰ ὀρκισθῶ ὡς καὶ ὀρκίζομαι ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὅτι παντὶ σθένει θέλομεν συμπράξει καὶ συντελέσει εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους». Ζήτω Γεώργιος ὁ Α' Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

«Ζήτω ἡ Ἐνωσις.»

«Ζήτησαν αἱ Πρυστάτιδες τῆς Ἑλλάδος
«Δυνάμεις.»

«Ζήτω ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν.»

«Ζήτω ἡ Ἐταιρεία «Ἀναγέννησις.»

«Ζήτω τὸ Πανελλήνιον.»

Τὰς λέξεις ταύτας συνώδευσαν νέαι ἐκδηλώσεις στοργῆς καὶ συμπαιθείας, συνεπεία τῶν ὁποίων, ἐπὶ προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς ἑταιρίας, ἀνεκνήρυχθησαν ἐπίτιμοι συνέταιροι αὐτῆς οἱ Κ.Κ. Δρ. Α. Α. Δὲ Σέμος, Ἡλ. Μόρδος, Α. Βαρούχ καὶ Ι. Ναχαμούλης, οἵτινες ἐξέφρασαν τὴν ἄκραν αὐτῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰ γενναῖα ταῦτα δείγματα καὶ τὰς εὐγενεῖς αἰτίας, αἵτινες προὐκάλεσαν αὐτά.

Ἐκ τῆς «Ἀναγεννήσεως» ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τῆς αὐτῆς συνοδίας μετέβη εἰς τὴν ἑταιρίαν ἢ «Ἀδελφότης» ἔνθα ὁ Πρόεδρος Κ. Δρ. Ἰωάννης Τόμπρος, ὁ καὶ δημοτικὸς Σύμ-

mente i loro candidi fazzoletti e, con quella grazia, con quella attrattiva che distinguono tanto la donna greca, corrispondere al continuo grido degl'israeliti di, Viva Giorgio I.ο, viva l'Unione.....

L' Arcivescovo mosse poscia dal suo palazzo e seguito dai Membri del Parlamento (Corciresl e Paxensi), da varj Membri del Municipio, dalla Deputazione Israelitica e da tutto il popolo unito, si recò alla Società *Anagenisi*. In tale circostanza il Presidente della Società Dr. S. Gurgurachi, il Dr, Ales. Delviniotti, Ufficiale Municipale, e il Dr. Stefano Padovan, Deputato al Parlamento, pronunziarono delle eloquentissime allocuzioni tutte calde di sentimenti nazionali, ed umanitarj. Ci duole altamente di non potere riprodurre questi discorsi ad ognuno dei quali seguivano clamorosi evviva al Re, all'Unione, all' Arcivescovo ec.

Il Presidente della Società propose poscia nn' evviva alla Comunità israelitica di Corfù, che fu con vero entusiasmo accettata da tutti gli astanti. Il Sig, Rafael D. Gesuà propose l'evviva al Presidente ed a tutta la Società dell' *Anagenesi*; il Sig. Dr. Abram L. De Semo al Metropolita, fedele interprete dei precetti evangelici.

Dietro a ciò fu fatta portare al cospetto dell' Arcivescovo la bandiera nazionale sulla quale i rappresentanti del popolo giurarono fedeltà inalterabile alla causa nazionale. Il Sig. G. Nacamulli allora si avanzò e in mezzo alla viva commozione che gl' ispirava un tanto spettacolo, pronunziò le seguenti brevissime ma ben sentite parole.

«La benevolenza, così egli s' esprimeva, la benevolenza colla quale fummo accolti non solo da questa onorevole Società, ma dall' intero popolo Corcirese, empirono il nostro cuore di gioja indicibile e di riconoscenza.

«Io quindi come uno dei Capi dell' Israelitica Comunità mi sento nel dovere di giurare, come a di lei nome giuro, che porremo in opera tutti i nostri sforzi per contribuire al benessere e alla gloria della nazione.

«Viva Giorgio I.ο Re dei Greci.»

«Viva l'Unione.»

«Vivan le Potenze protettrici della Grecia.»

«Viva la Società «Anagenesi»

«Viva il Panellenio.»

βολος, και ο υποπρόεδρος Κ. Δρ. Σπυρίδων Μελισσηνός απήγγειλαν δύο λόγους εμπνεόμενους εκ των αρχών εφ' ὧν ἡ εταιρία συνέστη.

Συνεπῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας ἡ εταιρία, ἐπὶ προτάσει τοῦ Προέδρου, ἀνεκήρυξε μεταξὺ τῶν ἄλλων ὡς ἐπιτίμους συνεταίρους τοὺς ἀρχηγούς τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος· μετὰ δὲ λόγον τινὰ τοῦ Δρος Πιδοβᾶ καὶ εὐχαριστίαν τῶν ἀρχηγῶν, ἐγένετο ἐπίσκεψις εἰς τὴν Φιλαρμονικὴν Ἑταιρίαν ἐνθα καὶ οἱ Ἰσραηλιταὶ ἔτυχον φιλοφρονεστάτης δεξιώσεως. Ἀκολούθως συνοδεύσασα τὸν Ἀρχιερέα εἰς τὸ μέγαρόν του ἡ συνοδία διελύθη.

Πλείστου λόγου ἄξια εἶναι αἱ ἐπιδείξεις τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐπανακάμπτων τὸ σῶμα τῶν Ἰσραηλιτῶν· ἔφθασαν δὲ εἰς βελθὸν τοιοῦτον ὥστε ἀδελφικοὶ ἀσπασμοὶ ἐπανειλημμένως ἀντηλλάχθησαν μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Ἑβραίων.

Τὸ δ' ἐσπέρας ἄπασα ἡ πόλις ὡς ἐκ τῆς γενικῆς καὶ λαμπρᾶς φωταψίας παρίστα μαγικώτατον θέαμα. Αἱ Συναγωγαὶ ἦσαν λαμπρῶς φωταγωγημέναι καὶ ἔφερον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν...

«Ζήτω Γεώργιος ὁ Α' Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

«Ζήτω ἡ Ἑνωσις.

«Ζήτω τὸ Ἀγγλικὸν Ἔθνος.

Τελευταῖον ὡς δεῖγμα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Χριστιανικὸν λαόν, ὅστις τοσοῦτω εὐμενῶς προσηνέχθη πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Κοινότητος διέταξαν ἵνα τὸ ἐσπέρας ἡ πρωτεύουσα Συναγωγὴ πλουσίως φωτισθῆ καὶ ἱερουργηθῆ ἢ Ἑσπερινὴ δέησις ὡς κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας μετὰ προσθήκης χαρμοσύνων ὑμολογημάτων. Τοῦτο ἐγένετο, παρευρεθέντων μὲν πολλῶν Χριστιανῶν, ἐπαναληφθείσης δὲ τῆς ᾠδῆς κατὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ἔθνικοῦ ὕμνου οἷα κατὰ τὴν πρῶτην ἐψάλη. Ἐνῶ δὲ οἱ τελευταῖοι φθόγγοι τῆς ᾠδῆς ταύτης ἀντήχουν εἰσέτι εἰς τοὺς θόλους τοῦ Ναοῦ, ἀκούοντο μακρόθεν οἱ πιᾶνες τῆς μουσικῆς τῆς εταιρίας «Ἀδελφότης», ἣτις διερχομένη τὴν συνοικίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ ἀφιχθεῖσα πλησίον τῆς Συναγωγῆς ἐπαιάνισε τὸν Ἑλληνικόν, τὸν Δανικόν, καὶ τὸν Ἀγγλικὸν ὕμνον· εἶτα δὲ συνοδευομένη ὑπὸ τῶν ζητωκραυγῶν τοῦ πλήθους ἀνεχώρησεν ἐν πλήρει τάξει ὑπὸ τὸ φέγγος τῶν βεγγαλικῶν φώτων καὶ δεχομένη καθ' ὁδὸν ἄνθη καὶ ζαχαρωτά, ἅτινα αἱ Ἰσραηλιτίδες Κυρίαι ἔρριπτον ἐκ τῶν παραθύρων.

Ἡ Συναγωγὴ δὲν ἐκλείσθη πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, διότι μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης συρροὴ λαοῦ πάσης τάξεως, κύριοι, κυρίαι καὶ χωρικοὶ δὲν ἔπαυον ἐπισκεπτόμενοι τὸν Ναὸν ἐκ-

Queste parole furono accompagnate dalle più affettuose dimostrazioni di simpatia e di benevolenza, in relazione alle quali, sulla proposizione del Presidente della Società, vennero acclamati socij onorarj della stessa, i SS. Dr. Abramo L. De Semo, Elia Mordo, Abramo Baruch, e Giuseppe Nacamulli, i quali si mostrarono gratissimi di questo tratto generoso e delle nobili cagioni che lo provocarono.

Dall' *Anagenesi* l'Arcivescovo, seguito sempre da tutto il corteggio si recò alla Società *La Fratellanza* ove il Presidente Slg. Dr. Giovanni Tombro (Ufficiale Municipale), il vice-Presidente Sig. Dr. Spiridione Melissinò, pronunziarono due ben sentiti discorsi, ambidue ispirati da quei principii sui quali la Società stessa era fondata.

Consentanea poi a questi principj, la Società sulla proposizione del Presidente acclamò, fra gli altri, come Socj onorarj della stessa, i Capi della Comunità Israelitica, Sig. i Moisè M. Levi, Sabato Belleli, Raf. M. Gesuà e G. Nacamulli, e dietro un discorso del Dr. Padovan, e di un ringraziamento dei Capi, si andò a visitare la Società Filarmonica, ove ancora gl' Israeliti ottennero una gentilissima accoglienza. Accompagnato poscia l' Arcivescovo nel suo Palazzo il corteggio si disciolse.

Ammirabili poi furono le dimostrazioni di simpatia che al suo ritorno la Deputazione Israelitica riceveva dalla popolazione; esse giunsero a tale che molti baci fraterni furono replicatamente scambiati fra Cristiani ed Israeliti.

La sera poi tutta la città presentava l'aspetto di un paese incantato tanto fu generale e splendida l'illuminazione. Le Sinagoghe erano esse pure sfarzosamente illuminate, e sulla porta di ognuna di esse leggevasi la seguente iscrizione.

«Viva Giorgio I.o Re dei Greci»

«Viva l'Unione»

«Viva la Nazione Inglese.»

Per dare finalmente una prova di riconoscenza alla popolazione Cristiana, la quale tanto benevole erasi dimostrata verso gl' Israeliti, i Capi della Comunità ordinarono che la Sinagoga principale fosse quella sera riccamente illuminata, e che venisse celebrata l'Orazione vespertina come ne' giorni solenni, aggiungen-

φράζοντες τὴν εὐαρέσκειάν των. Ἡ πανηγυρις ἐτελείωπεν ἐν πλήρει ὁμονοίᾳ, καὶ οὐδὲν δυσάρεστον κατετάραξε τὴν δημοσίαν ἡσυχίαν. Ἄπαντες οἱ πολῖται ἐπανακάμψαντες εἰς τὰ ἴδια θὰ εἶπον: Ἡ ἡμέρα αὕτη ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἀξιωμακρόντων διὰ τὴν Κέρκυραν.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ δοθῆ μεγίστη δημοσιότης εἰς συμβάν, ὅπερ θέλει προσθήσῃ ἐνδοξον σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἑλληνικῶν κατορθωμάτων, συνιστῶμεν τοῦτο εἰς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους ἡμῶν, ἰδίως δὲ εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμοδόξους μας, ὅπως ἅπαντες μάθωσι καὶ ἐκτιμήσωσι τὰ σωτήρια καὶ τεράστια ἀποτελέσματα τῆς φιλοπατρίας, καὶ τῶν συνοδεύοντων αὐτὴν αἰσθημάτων.

Πρὶν ἢ περάνωμεν ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ φέρωμεν προσφιλεστάτην εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν σκέψιν.

Ἄλλαχοῦ ἐξεφράσαμεν τὴν εὐχὴν ἵνα χάριν ἔθνικῆς φιλοτομίας ἢ Ἑνωσις τῶν Νήσων μετὰ τῆς Μητρὸς Πατρίδος εὐρῆ τετελεσμένην τὴν χειραφεσίαν τῶν Ἰονίων Ἰσραηλιτῶν. Νῦν δὲ ἡ εὐχὴ αὕτη οὐσιωδῶς ἐξεπληρώθη διότι, ἂν διὰ τῶν νόμων δὲν εἴμεθα εἰσέτι χειράφετοι, δυνάμεθα νὰ κηρύξωμεν ὅτι τοιοῦτοι εἴμεθα διὰ τῆς προόδου καὶ τῆς ἀγάπης τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς—Ζήτω ἡ Ἑνωσις—Ζήτω ἡ Ἀγγλίς, ἡ ὑπέρμαχος τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν,

Ἐνῶ τὸ ἀνὰ χεῖρας παράρτημα ἦτο ὑπὸ τὰ πιεστήρια, ἀνηγγέλθη ἡ ἀφιξίς τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς μεταβάσης εἰς Κοπεγχάγην ὅπως προσφέρῃ τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν νέον Βασιλέα.

Ἄρα ἐγνώσθη ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀπεβίβαζετο, πλῆθος λαοῦ ἔδραμε διὰ πλοιαρίων εἰς τὸ ἀτμόπλοιο, ἐπιδεικνύοντος διὰ ζητωκραυγῶν τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν χαρὰν τοῦ διὰ τὴν αἰσίαν ἐπάνοδον τοῦ ἀνδρείου Κανάρη καὶ τῶν ἐντίμων αὐτοῦ συναδέλφων. Ἡ μουσικὴ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας ἐχαίρετα δι' ἔθνικῶν παιάνων τὸν ζητωκραυγοῦντα καὶ ἐνθουσιῶντα λαόν ὅστις συνωθεῖτο ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ τῶν περιστοιχούντων αὐτὸ πολυαριθμῶν λέμβων.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων Ἐπιτροπῶν, μετέβη ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ ἡ τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος. Μόλις δ' αὕτη εὐρέθη πλησίον

dovi varj inni festivi. Ciò fu eseguito alla presenza di molti cittadini cristiani e religiosi Greci, terminando colla ripetizione dell' Inno cantato nel mattino col motivo dell' inno nazionale Greco. Le ultime note di questo canto ripercuotevano ancora le volte del Tempio, quando da lungi si udirono i suoni della Banda della Società *Fratellanza* che percorreva la contrada degli Israeliti, e giunta vicino alla Sinagoga suonò l' inno Ellenico, l' inno Inglese ed il Danese, dopo di che accompagnata dagli evviva della popolazione, e coperta di fiori e di confetti che le signore Israelite gettavano dalle finestre, e all' azzurro splendore de' fuochi di bengal che venivano in quell'istante accesi, in perfetto ordine si allontanò.

La Sinagoga non fu chiusa che a mezzanotte mentre fino allora non cessò l' andirivieni di Signori e Signore, di popolani e contadini cristiani che venivano a visitare il Tempio, facendo palese la loro compiacenza. La serata finì colla più perfetta armonia, la pubblica tranquillità non essendo stata turbata da veruno spiacevole incidente. Tutti i cittadini ritornando alle loro case devono aver detto: *Questo fu un giorno veramente memorabile per Corcira.*

Essendo nostro desiderio che sia data la più grande pubblicità ad un avvenimento che aggiungerà una gloriosa pagina alla storia dei fasti ellenici, ci raccomandiamo perciò a tutti i nostri Confratelli, e specialmente ai Correligionarj dell' estero, affinché tutti conoscano ed apprezzino i salutari e prodigiosi effetti dell' amore di patria e de' sentimenti che lo accompagnano

Non chiuderemo però queste linee senza fare una riflessione oltremodo cara al nostro cuore.

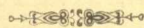
Noi, per un nobile orgoglio per il paese che ci vide nascere, abbiamo espresso già il desiderio che l' unione delle Isole colla Madre patria trovasse compiuta l' emancipazione degli Israeliti Jonj. —Questo desiderio è ora virtualmente adempiuto, giacchè se non siamo ancora emancipati per la legge, possiamo proclamare che lo siamo per il progresso e per l' amore de' nostri concittadini —

Viva il Re—Viva l'Unione—Viva

l'Inghilterra propugnatrice della libertà de' popoli.

Era già sotto il torchio il presente

νατός ο χριστιανισμός. Προχωρών ο ρήτωρ ανέφερεν ότι κατά τους ζοφερούς χρόνους του Μεσαίωνα υπήρξαν οι Έβραίοι της Ισπανίας οι κρατήσαντες ανημμένην τὴν δαδα τῆς ἐπιστήμης ἕως οὗ ἤλθεν ἡ φανατικὴ κυβερνήσις τῶν καθολικῶν, ἡ ὁποία ἐπότισε τὴν ὠραίαν ἰβηρικὴν χώραν μετὰ τὸ ἰουδαϊκὸν αἷμα. Μελέτη περὶ τοῦ τρόπου δι' οὗ οἱ ἔβραιοι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ θὰ ἔδιδε τὰ θυμωσιώτερα ἀποτελέσματα διὰ τὴν ἐβραιοχριστιανικὴν προσέγγισιν, διότι ἡ μελέτη θὰ ἀπεδείκνυεν ὅτι τὸ ἐβραϊκὸν πνεῦμα ἔλαβε πάντοτε σπουδαῖον μέρος εἰς τὴν δημοκρατικὴν τῆς σκέψεως. Ἐν ἐπιλόγῳ, ὁ ὀμιλητὴς συνέστησε εἰς τὴν συμπάθειαν τῶν χριστιανῶν ἀκρατῶν του τὸ Σιωνικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον προλέγουσιν οἱ προφηταί, ὅταν προφητεύουσιν τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΒΡΑΪΚΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἀμβούργον, Μάιος

Ὁ βαλκανικὸς πόλεμος ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἐβραϊκὴ ἐνότις δὲν εἶναι μῦθος ἀλλὰ πραγματικότης ἐκδηλουμένη ὁσάκις ἡ κραυγὴ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ πόνου ἀκούεται. Ἀπέδειξεν προσέτι τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐβραίων εἰς τὰ διάφορα κράτη τὰ ἐμπόλεμον καὶ ὅτι ἐβραϊσμός σημαίνει κατὰ τι πλεονέστερον ἢ ἀπλή θρησκευτικὴ ἔνωσις.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην, δὲν ἐλησμόνησαν ποτὲ οἱ ἔβραιοι διαφόρων χωρῶν. Μεταξὺ τῶν χωρῶν τούτων δὲν συγκαταλέγεται ἡ Γερμανία, τοῦλάχιστον μέχρι σήμερον, ὅτε οἱ ἔβραιοι ἀναθρόνουντ' ἵνα λέγονται «γερμανοὶ πολῖται τοῦ ἐβραϊκοῦ δόγματος» ὅπως ὁ ἐβραϊκὸς δὲν εἶναι «ὁμοιογενής» ἀλλ' «ὁμόδοξος». Ἄλλ' ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀνωτέρα τῆς θελήσεως τῶν ἀτόμων, καὶ ὅτι πλαστὸν τελειώνει μετὰ τὴν σύγγισιν τοῦ ψεύδους.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει μετὰ ἡμᾶς σήμερον ἐν Γερμανίᾳ. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ ὁ Θεόδωρος Λέρτσλ ἐκέρυξε τὸ ἐβραϊκὸν του πρόγραμμα, ὁ σιωνικὸς ἄνεμος φυσᾷ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν μετ' οὗ πολὺ εἶναι ἐλπίς ὅτι θὰ ἔχωμεν τὴν καὶ σιωνικὴν θύελλαν.....

Τὴν θύελλαν καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, μεταξὺ σιωνιστῶν καὶ ὀπαδῶν τῆς ἀφομοιώσεως (assimilateurs). Γεγονὸς σημαντικόν, ἀνγκαῖον, σωτήριον, διότι μέλλει νὰ ἐξυγειάνῃ τὸ σῶμα τοῦ γερμανικοῦ ἰουδαϊσμοῦ ἀπὸ τὰ διάφορα νοσηρὰ στοιχεῖα, τῆς ἀντιδράσεως καὶ τῆς δειλείας, ἵνα, ὡς νέα φοινὴ ἐξέλθῃ ὁ νέος ἐβραϊσμός τῆς αὔριον....

Καὶ ἡ πάλη ἡ ὁποία ἐμφανίζει ζῶν καὶ ἀκμὴν ἤρχισεν. Ἴδου φάσεις τινὲς τοῦ ἀγῶνος.

Μία φάσις. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὸ «Kunstwart» περιοδικὸν καλλιτεχνικὸν ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον

«ὁ ἐβραϊοῦδαϊκὸς Πικραστός» ὑπὸ Μκυρικού Γολδστάιν. Ὁ συγγραφεὺς λέγει ἐν προλόγῳ ὅτι εἶναι ἀσύνητος νὰ προκηχτεῖται τις ἐν ἐβραϊκὸν ζήτημα εἰς περιοδικὸν μὴ ἐβραϊκόν. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀπρακτικὸν διότι, τὰ διάφορα ἐβραϊκὰ φύλλα διαβάζονται ἐκαστον μόνον ἀπὸ ὀρισμένον κόμμα Ἐβραίων, ὥστε εἰς τὸ μέγα ἐβραϊκὸν κοινὸν πρέπει νὰ ἀποτείνεται τις διὰ γερμανικῶν ἐφημερίδων. Λοιπὸν εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον ὁ Γολδστάιν ὀμιλεῖ περὶ τῆς θέσεως τῶν λογίων ἐβραίων ἐν Γερμανίᾳ μετὰ πολλὴν παρηρησίαν καὶ θάρρος καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἕνας πρέπει νὰ εἶναι ὁ προσρισμὸς τῶν ἐβραίων ποιητῶν καὶ συγγραφέων νὰ μάθωσιν ἐβραϊκὰ καὶ νὰ δημοσιεύωσιν ἐβραϊστὶ τὰ ἔργα των.

Τὸ πρωτοφανὲς τοῦτο ἄρθρον προὐκάλεσε συζητήσιν εἰς τὸ «Kunstwart» εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος, σιωνισταί, ὀπαδοὶ τῆς ἀφομοιώσεως, φιλοσημίται, ἀσημίται, ἀντισημίται.... Ἐκτοτε τὸ ἐβραϊκὸν ζήτημα εἶναι φλέγον ἐν Γερμανίᾳ.

Ἄλλη φάσις. Ὁ διάσημος οἰκονομολόγος καθηγητὴς Σομβάρ τοῦ γερμανικοῦ ἐθνικοῦ κόμματος ἐδημοσίευσεν ἔργον «Ἐβραϊσμός καὶ Κεφαλαιουχισμός». Τὸ βιβλίον περιέχει πολλὰς ἀνακριθείας διὰ τὰς ὁποίας πρῶτοι διεμαρτηρήθησαν οἱ σιωνισταί. Ἄλλ' ὅσα λέγει περὶ τοῦ νεωτέρου ἐβραϊσμοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐβραϊκοῦ ἐθνικισμοῦ εἶναι τόσον ἀληθῆ ὥστε οἱ ἡμέτεροι ὀπαδοὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐξάνετησαν. Τί αὐθάδεια ἐκ μέρους χριστιανοῦ, καὶ μεγάλου ἔστω κύρους, νὰ ὀμιλῇ περὶ Ἐβραίων, εἰς τρόπον ἀπαρέσκοντα εἰς τοὺς πανισχύρους ἀφομοιωτιστάς μας!

Καὶ ἀνεγνώσαμεν εἰς ἑκατοντάδας γερμανικῶν ἐφημερίδων τῶν ὁποίων οἱ τῆς ἀφομοιώσεως ἔβραιοι εἶναι διευθυνταί ἢ συντάκται: «Ἵπάρχουν δύο μεγάλοι ἀντισημίται εἰς Γερμανίαν» ὁ ἐκδότης τοῦ «Kunstwert» Avonarius καὶ ὁ Σομβάρ. Καὶ ἕνας ἐβραϊκὸς μέλος τοῦ Ραϊχστάγ προσθέτει. Ἵπάρχει μία ἀντισηπτική ὁργάνωσις ἐν Γερμανίᾳ! οἱ Σιωνισταί!

Τελευταία φάσις. Ὑφίσταται μεταξὺ μας μέγας σύνδεσμος. Ὁ Κεντρικὸς Σύνδεσμος τῶν γερμανῶν πολιτῶν τοῦ ἐβραϊκοῦ δόγματος. Μέχρι τινὸς, σκοπὸς τοῦ συνδέσμου ὑπῆρξε νὰ ἀντιδρᾷ κατὰ τοῦ ἀντισημητισμοῦ, εἴτε ἐκδηλουμένου εἰς τοὺς ἐπισήμους κύκλους, εἴτε εἰς τὸ ἐμπόριον ἢ ἄλλου. Ὡς ἐκ τούτου σχεδὸν ὅλοι οἱ σιωνισταί ὑπῆρξαν μέλη τοῦ Συνδέσμου τούτου. Ἄλλ' ἰδού ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἤρρησεν ἀπὸ τινος νὰ ἀντιπολιτευέται τὸν Σιωνισμόν. Τὸν παρελθόντα Μάρτιον, συνῆλθεν ἐν Βερολίνῳ γενικὴ συνέλευσις τῶν τμημάτων τοῦ Συνδέσμου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη τὸ ἐξῆς ψήφισμα κατὰ τοῦ σιωνισμοῦ. «Ὁ Κεντρικὸς Σύνδεσμος διαμαρτύρεται

κατὰ τῶν σιωνιστῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν στέργουσι εἰμὴ τὴν ἐβραϊκὴν ἐθνότητα, καὶ τοὺς ὁποίους ἀποκλείει ἐκ τῶν κόλπων του. Ἀλλὰ παραδέχεται τοὺς Σιωνιστάς οἱ ὁποῖοι παραμένουν γερμανοί».

Ἡ ἀπόφαισις εἶναι τι ὑποκριτικὸν διότι δὲν ὑπάρχουσι πολλὰ εἶδη σιωνιστῶν τοιοῦτοι ἢ τοιοῦτοι ἀλλ' ἀπλούστατα «σιωνισταί». Ἄλλ' ὁ Κεντρικὸς διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτῶν ἐνσπείρει παραξηγήσεις καὶ διχόνοιαν καὶ τοὺς συκοφαντεῖ δημιουργῶν ὑπονοίας ἐπὶ τοῦ πατριωτισμοῦ των, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἔβραιοι σιωνισταί καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Τουρίᾳ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἐν Σερβίᾳ μάχονται ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς μάχης οὐχὶ ὀλιγώτερον ἡρωικῶς τῶν ἀφομοιωτιστῶν» καὶ τῶν μὴ ὁμοδόξων των.

Ἄλλ' οἱ Γερμανοὶ Σιωνισταί δὲν ἔμειναν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς συκοφαντίας. Εἰς τὸ Ἀμβούργον συλλαλητήριον 3000 καὶ πλέον σιωνιστῶν διαμαρτυρήθη κατὰ τοῦ «Κεντρικοῦ Συνδέσμου» ἐν ὀλομελείᾳ μετὸν μόνον 9 ψήφων!

Ἐντὸς ὀλίγου δὲ θὰ συνέλθῃ εἰς Φραγκφούρτην ἡ «Ἐνωσις τῶν νέων ἐβραίων» ἕνωσις οὐδετέρη τῆς ὁποίας ὁ «Κεντρικὸς Σύνδεσμος» ἦτο τιμητικὸν μέλος. Θὰ γίνῃ πρότασις νὰ διαγραφῇ τὸ ὄνομα τοῦ «Κεντρικοῦ Συνδέσμου».

Ἴδου λοιπὸν ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Ἄλλ' εἶναι ἀναγκαῖος. Ὁλος ὁ ἐβραϊσμός ἔχει τὰ βλέμματα ἐστραχμμένα εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ γερμανικοῦ ἐβραϊσμοῦ. Ποῖος θὰ εἶναι ὁ νικητής;

GHESEL ZWI KLOTZEL.

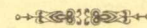
Υ. Γ. Ἡ «Ἐνωσις τῶν νέων ἐβραίων» συνῆλθεν ἤδη εἰς Φραγκφούρτην.

Οἱ λαβόντες μέρος πληρεξούσιοι τῶν διαφόρων τμημάτων ἀνῆλθον εἰς 166. Ἡ πρότασις περὶ διαγραφῆς τοῦ «Κεντρικοῦ Συνδέσμου» ἀπερρίφθη διὰ 125 ψήφων κατὰ 41. Εἶναι αὕτη μία ἥττα τῶν Σιωνιστῶν; Οὐδόλω· διότι ἡ ψήφος δύναται νὰ ἔχῃ τὴν σημασίαν τῆς ἐπιθυμίας νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἄμεσον σχίσμα μεταξὺ τῶν ἐβραίων Γερμανίας. Ἄλλ' ὀπωσδήποτε ἀνληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὴν «Ἐνωσιν τῶν νέων» ἀντιπροσωπεύεται ὅλος ὁ ἐβραϊκὸς γερμανισμὸς ὅλων τῶν τάξεων, ἡ ψήφος ἡ δοθεῖσα σημαίνει ὅτι τὸ τέταρτον ἤδη τῶν ἐβραίων γερμανῶν εἶναι σιωνισταί, τοῦθ' ὑπερ ἀποτελεῖ ἀλματικὴν πρόοδον. Προσέτι οἱ 41 οἱ ψηφίσαντες τὴν διαγραφὴν τοῦ «Κεντρικοῦ Συνδέσμου» εἶναι τὰ δρώντα πρόσωπα τῆς Ἐνώσεως, ἡ νεολαία ἢ μέλλουσα νὰ διοικήσῃ τὸν ἐβραϊκὸν γερμανισμόν.

Ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι ὁ σιωνισμὸς μέλλει νὰ κατακτήσῃ ἐντὸς ὀλίγου τὴν Γερμανίαν.

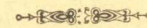
Σημ. Ι. Ε. Οἱ ἀναγνώσταί μας θὰ ἐξετίμησαν δεόντως τὰς σπουδαίας ἀνταποκρίσεις τοῦ

κ. Klötzel. Ἐλπίζει δὲ ἡ «Ἰσραηλιτικὴ Ἐπιθεώρησις» ὅτι ἐνθουσιώδης ὑποστήριξις ἐκ μέρους τῶν εὐπόρων ἰδίᾳ ὁμοδόξων μας, θέλουσι τῆς παράσχει τὰ μέσα νὰ ὑποβληθῇ εἰς Ουσίας πρὸς στρατολόγησιν ἐπίσης σπουδαίων ἀνταποκριτῶν καὶ ἐξ ἄλλων κέντρων τοῦ ἐβραϊσμοῦ.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Ἐξεδόθη ἡ ἐτησίᾳ λογοδοσία τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀνωτέρας Σχολῆς διὰ τὴν ἐπιστήμην τοῦ Ἐβραϊσμοῦ. Ἡ σχολὴ ἔχει ἔξοδα περὶ τὰ 140,000 φρ. ἔτησίως. Κεφάλαιον περὶ τὰ 1,700,000 φράγκων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀνῆλθεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς 60 ἐξ ὧν 32 γερμανοὶ καὶ 28 ξένοι. Οἱ μαθηταὶ ἀνήκουσιν εἰς καλὰς οἰκογενείας, δὲν παρασκευάζονται δὲ ἔλοι διὰ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὸ ραββινικὸν στάδιον. Πλεῖστοι φοιτηταὶ σκοποῦν μόνον τὴν ἀπόκτησιν ἀνωτέρας ἐβραϊκῆς μορφώσεως ἵνα ἀφιερωθοῦν εἰς τὰ ἐβραϊκὰ γράμματα. Ὡστε ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι ἀκριβῶς Ραββινικὸν Σχολεῖον ἀλλ' Ἀκαδημία Ἐβραϊκὴ. Οἱ διδάσκοντες καθηγηταὶ εἶναι ἀνεγνωρισμένους ἐπιστημονικῆς μορφώσεως· φθάνει νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς τὴν ἐβραϊκὴν Σχολὴν διδάσκει ὁ πρύτανης τῶν Γερμανῶν φιλοσόφων, ὁ παγκοσμίου φήμης καὶ δόξα τῆς Γερμανίας Ἐρμαν Κοέν, πρῶτον καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Αἰδελβέργης. Διὰ τοῦτο μέγας ἀριθμὸς φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Βερολίνου ἀκολουθεῖ τὰ μαθήματα τοῦ μεγάλου συνεχιστοῦ τοῦ Κάντ. Τὸ πλεῖστον τῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς εἶναι σιωνισταί. Τοῦτο δὲν εὐχαριστεῖ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς. Ἄλλ' ἐν Γερμανίᾳ οἱ ἀκαδημαϊκοὶ πολῖται χαίρουσιν προνομίων καὶ ἐλευθερίας.

ΕΛΕΓΘΕΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Α' Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ι. Σ. Δ.

Καίρον Αὐγουστος

Φίλε κύριε Διευθυντά.

Μετ' ἀγαλλιάσεως ἐχαίρετιστα τὴν ἔκδοσιν τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» καὶ δὲν ἀμφιβάλω ὅτι πάντες οἱ ὁμόδοξοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν Ἐβραϊσμόν θὰ ἠσθάνθησαν τὴν ἰδίαν χαρὰν. Σκοπὸς σας πρῶτιστος εἶναι καὶ ἡ σύσφιγξις τῶν μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τῶν συμπατριωτῶν των δεσμῶν. Ὡς ἐκ

τούτου ή ωφέλεια του ήμετέρου φύλλου είναι γενική. Μοῦ ἐπιτρέπετε ὀλίγας παρατηρήσεις σχετικῶς μετὰ τὴν κοινωμονικὴν τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων; Κατὰ τὴν κρίσιν μου ἡ παρακμὴ τῶν Κοινοτήτων, ὀφείλεται εἰς τὴν ἀποχὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐκ τοῦ δημοσίου βίου, ἐνῶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς παρέχει τὰ μέσα εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἔχη αὐτοὺς συνεργάτας εἰς τὰ τῆς δημοσίας διαχειρήσεως, ἀναγνωρίζων τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν αὐτῶν εἰς ἄλλας χώρας.

Πρέπει νὰ πεισθῶν οἱ ἡμέτεροι ὅτι ἡ χώρα ἡ ἑλληνικὴ δὲν ἀρκεῖται νὰ τοὺς ἔδῃ ψηφίζοντας καὶ μόνον παρέχοντας τὸ ἀνάλογον ποσοστὸν εἰς τὸν στρατόν. Ἡ χώρα ἀπικτεῖ ἀπὸ αὐτοὺς εὐεργικότερον συμμετοχὴν, καθὼς εἰκάζεται ἐκ τοῦ ὅτι παρεχωρήθη εἰς αὐτοὺς πλήρη ἰσοπολιτεία, ἀπράκτικτος καθὼς εἰς τοὺς λοιποὺς πολίτας.

Εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι παντοῦ ὁ ἑβραϊκὸς διαχειρίζεται τὰς δημοσίας ὑποθέσεις μετ' ἐπιμελείας καὶ τιμιότητος ἀπαρκείλου, ἐφελκύνων παντοῦ τὴν ἐκτίμησιν τῶν καλῶς φρονούντων καὶ ἀληθινῶν πατριωτῶν, ὁ δὲ ἑλληνικὸς λαὸς, φιλελεύθερος φύσει καὶ πατριώτης μέχρις αὐτοθυσίας, ἤθελεν ἐξαιρετικῶς ἐκτιμῆσαι μίαν τοιαύτην δρᾶσιν.

Τὸ πρόγραμμά τοῦτο προβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου φύλλου, ὄφελον νὰ ἔχουν καὶ οἱ πρόεδροι τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων, διότι διὰ λόγους ἱστορικοῦς, παρὰ τοὺς ὀμοθησκούς μας ἐν Ἑλλάδι, ἀναμένεται πάντοτε ἡ ἐκ τῶν ἄνω ἔμπνευσις. Διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ εὐρεθῇ συνδυασμὸς ὥστε αἱ Διευθύνσεις τῶν Κοινοτήτων λάβωσιν ἀρκετὸν ἀριθμὸν τευχῶν τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεώρησεως» ἵνα διανεύωσιν ταῦτα εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ἀναγνωστῶν. Ἐπειδὴ τὸ παράδειγμα εἶναι τὸ πᾶν, οἱ Ἕλληνες ὁμόδοξοι βλέποντες τί γίνεται ἄλλοῦ, ὑπ' αὐτῶν τῶν διοικήσεων τῶν Κοινοτήτων καὶ ὑπὸ τῶν ἀτόμων, θὰ λάβωσιν ἔμπνευσιν πρὸς ἀπομίμησιν.

Ὡστε κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ ἡμετέρη ἐφημερίς μᾶλλον ἢ φιλολογικὴ ἐπιθεώρησις, ἔπρεπε νὰ ἦτο πρακτικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ παρακοσμίου ἐβραϊσμοῦ, παρέχουσα λεπτομερεῖς περὶ τῶν γενομένων καὶ εἰς τὰς ἄλλας Κοινοτήτας ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἀγχοσεργῶν καθιδρυμάτων. Καὶ ὅχι τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ περιγραφὰς τῶν ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν, ἐπιστημονικῶν κτλ. καθιδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς ἐβραϊκὰς πρωτοβουλίας. Οὕτως οἱ ἐν Ἑλλάδι ὁμόδοξοι θὰ ἐμάθωνον νὰ ἀσχολῶνται εἰς ἔργα σοφὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς ἑαυτούς καὶ τὴν χώραν.

Τοῦτο θὰ συνέφερε καὶ οἰκονομικῶς εἰς τὸ φύλλον σας, διότι οἱ καταγινόμενοι εἰς φιλολογικὰς μελέτας εἶναι ὀλιγάριθμοι. Καὶ

τοῦτο ἡδύνατο νὰ γίνῃ χωρὶς ἄλλας θυσίας μετὰ τὸ τωρινὸν σχῆμα τοῦ φύλλου, περιορίζοντας τὸ φιλολογικὸν μέρος καὶ εὐρύνοντας τὸ κοινωνικὸν περὶ τοῦ ὁποῖου κάμνω λόγον.

Ἐχαιρέτησα μετὰ χαρὰν τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐφημερίδος σας καὶ διότι συντελεῖ εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῶν προλήψεων, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται καθ' ἡμῶν εἰς τοὺς ἀλλοδόξους, δεικνύουσα ποιοὶ ἀληθῶς εἶναι οἱ ἑβραῖοι καὶ ποία ἡ δρᾶσις τῶν ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

Μία πρόληψις, ἐπὶ παραδείγματι, εἶναι ὅτι ὁ Βίσμαρκ ἦτο ἀντισημίτης. Οὐδὲν ψευδέστερον τοῦτο. Ἐκτὸς τῆς φιλικῆς ἢ ὁποῖα συνέδεν τὸν Ἀρχικαγκελάριον μετὰ τὸν Μπλαϊχρένδερ καὶ ἄλλους ἐπισήμους ἑβραίους, εἶναι γνωστὸν (ἔρχ βιβλίον περὶ τῆς Alliance Israélite τοῦ Λεβέν) ὅτι ὁ Βίσμαρκ κατὰ τὸ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου εἰργάσθη διὰ τὴν παρακμὴν τῆς ἰσοπολιτείας εἰς τοὺς ἑβραίους τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν (ἡ πατρίς μας δὲν ἐπερίμενε πρὸς τοῦτο τὸ Συνέδριον ἀλλ' ἐχορήγησεν τὴν ἰσοπολιτείαν ἀπὸ τοῦ 1833). Ἐὰν δὲ ὁ Βίσμαρκ δὲν εἰργάσθη ὥστε νὰ εἰσέρχωνται οἱ ἑβραῖοι εἰς τὸν πρῶτον στρατόν, ἤξευρετε τί ἀπῆντησεν; «Δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἴδω τοὺς ἑβραίους τῆς Γερμανίας ἐπιδιώκοντας θέσεις εἰς τὸν στρατόν· διότι τότε τί θὰ ἐγένετο ἡ γερμανικὴ βιομηχανία καὶ τὸ γερμανικὸν ἐμπόριον, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἀνάγκη ἐργατῶν δραστηρίων, ἱκανῶν, μετὰ πρωτοβουλίας, οἱ ὁποῖοι νὰ μᾶς δώσουν ἐπίσης τὴν νίκην εἰς τὸ πεδῖον τῆς ἐθνικῆς δράσεως καὶ εὐημερίας;

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐλπίζων ὅτι συμμερίζεσθε τὰς ἰδέας μου δημοσιεύοντες ὅσα νομίζετε περὶ τῆς πολιτείας τὴν ὁποίαν πρέπει, κατὰ τὴν γνώμην νὰ μετέρχωνται αἱ διοικήσεις τῶν ἑβραϊκῶν κοινοτήτων.

διατελῶ μετ' ὑπολήψεως

Ἡμέτερος

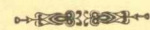
Ι. Σ. Α.

Σ. Ι. Ε. Δημοσιεύωμεν εὐχαρίστως τὴν ἄνω ἐπιστολήν, ἡ ὁποία δίδει ἀφετηρίαν εἰς τὰς στήλας μας εἰς ἐλευθέρως συζητήσεις, τὰς ὁποίας παρατρύνομεν τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ ἀκολουθήσουν ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀφορῶντος εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι Ἰσραηλιτισμόν. Τὴν ἐπιστολήν τοῦ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ι. Σ. Α. ἐπιθυμοῦντος νὰ κρύπτεται νεκρὸς φίλος μας ἐκ Κέρου θὰ ἀκλουθήσῃ καὶ ἄλλη, ἔπου λεπτομερέστερον διαγράφεται ἡ κατὰ τὴν γνώμην του, ἐπιβλαβὴ πολιτεία τῶν ἰθύνοντων τὰ τῶν Κοινοτήτων. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς ὅσα ὁ κ. Ι. Σ. Α. γράφει σχετικῶς μετὰ τὸ πρόγραμμά τῆς «Ἰσρ. Ἐπιθεωρ.» ἀπαντῶμεν ὅτι ἤδη ἡ ἐπιθυμία του ἐπληρώθη, διότι τὸ φιλολογικὸν μέρος δὲν κατέχει πλέον τὴν εὐρεῖαν θέσιν τῶν πρώτων ἀριθμῶν μετὰ εὐρύτητα δὲ περι-

γράφει ἡ «Ἰσρ. Ἐπιθεώρησις» τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸν ἀπανταχοῦ ἑβραϊκὸν κόσμον, ἔσον καμμία ἄλλη ἰσραηλιτικὴ ἐφημερίς οἰκισθήποτε χώρας. Ἀλλὰ πρόγραμμα τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» εἶναι, ὅχι μόνον ἡ κοινωνικὴ δρᾶσις τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἀλλ' ὡς ἐμπρέπει εἰς νεωτεριστικὸν ἑβραϊκὸν φύλλον καὶ ἡ δρᾶσις τῶν ἰσραηλιτῶν ἐντὸς τοῦ ἑβραϊκοῦ κύκλου ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ νέου ἑβραϊσμοῦ. Αἱ ἀναμνήσεις δὲ αὐταὶ καὶ αἱ ἐλπίδες δὲν ἀντιστρατεύονται εἰς τὰ ἐθνικὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικὰ τῶν ἰσραηλιτῶν ὡς πολιτῶν μιᾶς χώρας, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀποτελοῦν ἰσοκλήρωτικὸν μέρος αὐτῶν. Ἡ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ δικαιοσύνη τῶν λαῶν, ἐννοοῦμεν οἱ πρὸς τοὺς ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι σλάβους ἀδελφούς μας, ἡ ἀνάπτυξις τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιών τοῦ ἑβραϊσμοῦ, ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Καὶ ὁ Ἰσραὴλ, ἀποτελῶν ὅχι μόνον ὁμὰς ἀνθρώπων ρεπόντων εἰς ὑλικὰ ἀπολαύσεις καὶ ἀναδείξεις, ἀλλὰ ἠθικὸν πρόσωπον μετὰ ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολήν δὲν δύναται νὰ παραβλέπῃ τὰς ἀρχὰς αὐτάς. Τόσῳ μᾶλλον οἱ Ἕλληνες Ἰσραηλιταὶ καθόσον καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς εἶχεν ἐν πολλοῖς τὰς τυχὰς τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, καὶ ἔχει ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολήν ὑψηλὴν καὶ ἡ πλεονεξία καὶ ἡ ἀδικία αἱ κυριεύουσαι εἰς τὸν κόσμον, δεικνύονται ὁμοίως πιεστικαί πρὸς τε τοὺς ἀπογόνους τῶν προφητῶν καὶ τοὺς τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων.

Σχετικῶς μετὰ τὴν διάδοσιν τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ὁ κ. Ι. Σ. Α. συμφωνεῖ μετὰ τὴν γνώμην ἐγκρίτου μέλους τοῦ ἐν Ἑλλάδι Ἑβραϊσμοῦ, τοῦ κ. Ἰωσήφ Δαφφᾶ ἐκ Βόλου, πρώην Διευθυντοῦ Σχολῶν τῆς Alliance Israélite. Αὐτὸ ἐναπόκειται νὰ τὸ ἀποφασίσουν αἱ Διοικήσεις τῶν Κοινοτήτων.

Η ἸΣΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΣ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΒΡΑΪΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ὁ σκοπὸς του. Τὰ ἐπενεχθέντα ἀποτελέσματα.

Τί ἐστὶν Ἐθν. Ἑβραϊκὸν Κεφάλαιον;

Εἶνε κεφάλαιον προωρισμένον διὰ τὴν ἀγορὰν γαιῶν πρὸς καλλιέργειαν ἐν Παλαιστίνῃ καὶ ταῖς γειτνιαζούσαις χώραις, γαιῶν αἵτινες πρόκειται νὰ παραμείνωσιν ἑσσελῶς ἀναπαλλοτρίωτος ἰδιοκτησία τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ.

Ὡς Ἑβραῖος γνωρίζετε θετικῶς ὅτι, ὁ ἡμέτερος λαὸς ἀπὸ 2000 δὲν ἔπαυσεν σκεπτόμενος τίνι τρόπῳ θὰ κάμῃ ἐκ νέου δι' ἑαυτὸν εἰς τὴν χώραν τῶν προγόνων του, ὑπαρξίν νέαν, καλλιτέραν. Ὅθεν, τὸ αἰώνιον τοῦτο ὄνειρον δύναται σήμερον, νὰ καταστῇ ἀπτή

ἀλήθεια. Δὲν εἶναι λοιπὸν καθήκον παντὸς Ἑβραίου νὰ συντρέξῃ πρὸς αὐξήσιν τοῦ κεφαλαίου τούτου τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ κύριον ὄργανον τοῦ ἔργου τούτου τῆς ἀναγεννήσεως;

Ἐὰν γνωρίζετε τὴν Ἑβραϊκὴν ἱστορίαν, δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης τῶν προγόνων, ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς τὸ πάλαι ἔζησε τὸ ἐνδοξον παρελθόν του, τοὺς ἡρωϊκοὺς του χρόνους τῶν ψαλμοδῶν καὶ τῶν προφητῶν ὧν ἡ βίβλος διετήρησεν ἡμῖν ζῶσαν τὴν ἀνάμνησιν διὰ μέσου τῶν γενεῶν. Δὲν ἔχετε ὅπως ἡμεῖς, τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδητε τοὺς ἀδελφούς μας, οἵτινες καταδιώκονται ἀκαταπαύστως ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, εὐρίσκοντας τέλος πάντων διαρκὲς ἄσυλον ἐπὶ τούτου τοῦ ἐδάφους, ὁποῦθεν ὁ ἡμέτερος λαὸς κρατεῖ τὰς πλέον προσφιλεῖς αὐτῷ παραδόσεις, τὰ πλέον ἱερὰ ἰδεώδη του; Συντρέχοντες τὸ Ἐθν. Ἑβραϊκὸν Κεφάλαιον θὰ βοηθήσητε ἡμᾶς νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸν εὐγενῆ τοῦτον σκοπὸν, νὰ ἐτοιμάσωμεν νέαν περιόδον τῆς Ἑβραϊκῆς ἱστορίας.

Εἶσθε ὑπερήφανοι ἐπειδὴ εἶσθε Ἑβραῖοι;

Ὅποια θὰ εἶναι τότε ἡ χαρὰ σας νὰ ἴδητε τὴν Ἑβραϊκὴν ὑπερηφάνειαν μὴ τρεφομένην ἀποκλειστικῶς ἢ σχεδὸν διὰ τῶν ὑψηλῶν πράξεων ἀπομεμακρυσμένου παρελθόντος.

Βοηθήσατέ μας νὰ ἀναλάβωμεν διὰ τὸν λαὸν μας τὴν ἀρχαίαν καὶ γενέτειραν γῆν του· οὕτω θὰ τῷ δώσητε τὰ μέσα νὰ δημιουργήσῃ καὶ πάλιν κατὰ τὴν ἰδιοφυίαν του, ἀξίαν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ζωὴν ἀνταξίαν τῆς παλαιᾶς αὐτοῦ δόξης.

Ἐὰν ἔχετε συνειθισθῆ νὰ προσεύχησθε διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Σιών εἶναι καθήκον ὑμῶν νὰ δίδητε τὴν ἐνεργὸν βοήθειάν σας διὰ τὴν εὐγενῆ ταύτην ἐπιχείρησιν.

Τοῦτο δύνασθε νὰ τὸ κάμητε συντρέχοντες τὴν αὐξήσιν τοῦ Ἐθν. Κεφαλαίου καὶ ὑποχρεοῦντες τοὺς φίλους σας νὰ σᾶς μιμηθῶσιν. Οὕτω θὰ κάμητε τὴν ἀρχαίαν καὶ εὐσεβῆ ἐντολήν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς γῆς τῶν πατέρων (γκεουλὰθ ἀάρες) πλήρη καὶ ζῶσαν πραγματικότητα.

Εἶσθε ἐνήμεροι τῶν δεινοπαθημάτων τῶν ἀδελφῶν τῆς φυλῆς σας, οἵτινες εἶναι καταδικασμένοι νὰ ἐγκαταλείπωσιν ἕκαστον ἔτος, κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων, τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, διὰ νὰ ζητήσωσι καταφύγιον μακρὰν; Εἴξευρετε ποῖαι δυσκολίαι, ἐπιδεινούμεναι κατ' ἔτος παρουσιάζονται κατὰ τὴν μετανάστευσίν των εἰς χώρας, πρὸ ὀλίγου μόλις χώρας ἀσύλου καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐλευθερίας (οἶαι ἡ Ἀμερικὴ, ἡ Ἀγγλία) καὶ αἵτινες τοῦ λοιποῦ δι' αὐστηρῶν νόμων, κλείουσι τὰς θύρας των πρὸ τοῦ κατακλύζοντος κύματος τῶν «ὀκληρῶν τούτων ξένων»;

Ἐὰν ἡ ἀπεγνωσμένη αὕτη κατάστασις εἶ-

ναί ὑμῖν γνωστή, ὀφείλετε πάσαις δυνάμεσι, νὰ ἐργασθῆτε μεθ' ἡμῶν, διὰ νὰ ἐκβάλωμεν τοὺς ἀδελφούς μας ἐκ τῆς ἀμηχανίας των, εὐ-ρίσκοντες αὐτοῖς ἄσυλον διαρκῆς καὶ ἀσφαλές. Ὅθεν, τὸ κάλλιστον τῶν ἀσύλων δένει νὰ ἴη πατρίς; Ἡ Παλαιστίνη ὑπῆρξε τὸ πάλαι ἡ πατρίς τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ· πρέπει αὕτη νὰ ἐπαναγίη διὰ τὸ μέλλον, διὰ πάντοτε. Τὸ Ἐθν. Ἑβραϊκὸν Κεφάλαιον ἔχει ὡς προσπάθειαν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ Ἑβραϊκὸν τοῦτο ἰδεῶδες, καὶ θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τοῦτο χάρις εἰς τὰς βαθείας ὄψεις ἃς ἔχη εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ μας, χάρις ἐπίσης εἰς τὴν ἐξῆς ἀρχὴν στερεᾶς εὐ-θυκρίας, ἣτις εἶναι ἡ βᾶσις πασῶν τῶν ἐπιχειρήσεων του : βοήθησον ὁ οὐρανὸς θὰ σὲ βοηθήσῃ !

Αἱ ὑπὸ τοῦ Ἐθν. Κεφαλαίου ἀγορασθεῖσαι γαῖαι μὲ συμβόλαιον μισθώνονται εἰς καλλιεργητάς, ἀλλὰ παραμένονσι πάντοτε ἰδιοκτησία τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ, ὅστις ὠφελεῖται ἐπὶ πλέον ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς ἀξίας ἣν αἱ γαῖαι αὗται σὺν τῷ χρόνῳ ἀποκοτῶν.

Ἐπενεχθέντα ἀποτελέσματα.

Ἰδρυσθὲν ἐν ἔτει 1907 καὶ ἐξ οὐδεμιᾶς πηγῆς ἀντιλῶν εἰμὴ ἐκ τῶν οικιοθελῶς γιγνομένων συνεισφορῶν τῶν φίλων του, τὸ Ἐθν. Κεφάλαιον κατεῖχεν ἐν τούτοις περὶ τὸ τέλος τοῦ 1911 τὸ ποσὸν τῶν 3,000,000 φρ. περίπου, ἐκ τοῦ οὐλοῦ μὲγα μέρους συμφῶως πρὸς τὸν προορισμὸν του, ἔχει διατεθῆ διὰ τὴν Παλαιστίνη.

Ἄς ἐπιτραπῆ εἰς ἡμᾶς νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα τινὰ τῶν ἐν Παλαιστίνη ἰδρυμάτων.

Γεωργικὰ ἰδρύματα.

Πρὸς τὸ μέρος οὗ ο Ἰορδάνης καταλείπει τὴν λίμνην τῆς Τιβεριάδος καὶ οὗ το καταγοητευμένον βλέμμα, ἐντεῦθεν τῆς κυανῆς ἐκτάσεως τῆς λίμνης, περιβάλλει ὅλην τὴν χώραν μέχρι τῶν κορυφῶν τοῦ Χερμῶνος τῶν κεκαλυμμένων ὑπὸ τῆς χιόνος, τὸ Ἐθν. Κεφάλαιον κατέχει 6,000 στρέμματα γονίμων γαιῶν. Ἐπὶ τοῦ γηπέδου τούτου ἡ «Ἐταιρεία διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας ἐν Παλαιστίνη» (P. L. D. C.) ἔχει ἰδρύσει πρότυπον γεωργικὴν σχολὴν τὸ «Κινέρεθ», ἣτις κάμνει τοὺς Ἑβραίους ἐργάτας ἐξαιρετοῦς καλλιεργητάς, ἐκ τῶν οὐλοῦν τὸρα κατέχει μὲγα ἀριθμὸν.

Μεταξὺ Ἰόπτης καὶ Ἱερουσαλήμ τὸ Ἐθν. Κεφάλ. ἔχει ἀγοράσει, κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, δύο γήπεδα ἐν Χούλδα καὶ «Βέν-σάμεν» πρὸς φύτευσιν ἐλαιῶνων.

Ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ ἀποικίᾳ «Χεδερὰ» ἡ καλλιέργειαι τῶν κινδῶνων καὶ πορτοκαλεῶνων ἣτις φέρει τὸ ὄνομα Γκάν-Σαμουέλ, εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ Ἐθν. Κεφαλ.

Ἐπὶ μιᾶς ἄλλης ἐκ τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ

Ἐθν. Κεφαλ. ἰδρυσθῆ ἀποικία συνεργατικὴ ἐργατῶν γεωργῶν. Ἡ ἀποικία αὕτη ἰδρυσθεῖσα τῇ βοθείᾳ εἰδικοῦ κεφαλαίου συναχθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, διωργανώθη σχεδίασ ἐπιμελῶς καταρτισθέντι ὑπὸ τοῦ περιφήμου Βερολιναίου οικονομολόγου F. Oppenheimer.

Τινὰς τῶν πόρων οἵτινες δὲν εὗρον ἀκόμη τὴν χρησιμοποίησιν των, τὸ Ἐθν. Κεφάλ. χρησιμοποιεῖ διὰ νὰ προάγῃ τὴν ἐξέλιξιν Ἑβραϊκῶν ἐπιχειρήσεων γενικῆς ἀναμφισβητήτου χρησιμότητος τῶν Ἑβραϊκῶν πληθυσμῶν.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΕΒΡΑΪΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τὴν 21 Μαΐου ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῶς καθ' ὄλον τὸ Κράτος ἡ πρώτη βασιλικὴ ἐορτὴ. Κέντρον τοῦ πανελληνίου πανηγυρισμοῦ ὑπῆρξεν ἡ Θεσσαλονίκη, ὅπου ἔχει προσωρικῶς τὴν Αὐλὴν του, ὁ Στρατηλάτης ὁ ὁποῖος τὴν κατέκτησεν. Μανθάνομεν μετ' ἀγαλλιάσεως ὅτι ἡ ἰσραηλιτικὴ Κοινότης ἔλαβε ἐξαιρετικὸν μέρος εἰς τὸν ἐορτασμὸν, διὰ φωταψιῶν, σημαιοστολήσεων καὶ παρελάσεως τῶν μαθητῶν τῶν Ἑβραϊκῶν σχολείων, ἀνὰ τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ καταθέσεως στεφάνου ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Τὸ Μέγα Ραββινάτον εἶχε φωταγωγηθῆ ἰδιαιτέρως, ὁ δὲ Ἀρχираββίνος μετὰ τῆς προεδρείας τῆς Κοινότητος παρέστησαν εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ ἐπεσκέφησαν τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα. Ἐν Ἀθήναις, Χίφ Χαλκίδι ἐξ ὅσων γνωρίζομεν ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῇ Συναγωγῇ ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς.

Οἱ Ἰσραηλιταὶ τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι ἠγάπων μὲ τόσην εὐλάβειαν τὸν Βασιλέα Γεώργιον, φέρουσι σήμερον ὅλην τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, τὸν νικηφόρον, ὁ ὁποῖος τοῦ Σεπτοῦ Πατρὸς του ἀκολουθεῖ τὴν παράδοσιν τῶν φιλελευθέρων αἰσθημάτων, καὶ τῆς πατρικῆς στοργῆς πρὸς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπηκόους του.

Χαλκίς. Τίς θὰ ἔλεγεν ὅτι ἡ κατάργησις τῆς καύσεως τοῦ Ἰούδα θὰ προμήνυεν κοινοτικὴν κρίσιν; Ἰδοὺ πῶς. Καταργηθέντος τοῦ ἐθίμου, ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Φόρνης εὐχαρίστησε τὸν Νομάρχην; Πῶς, λέγουσιν τινες, εὐχαριστεῖτε; ἀλλὰ ἡ καύσις τοῦ Ἰούδα δὲν ἀπέβλεπεν τοὺς Ἰσραηλίτας, ἦτο ἔθιμον εὐρισκόμενον καὶ εἰς μέρη οὗ δὲν ὑπάρχουν Ἑβραῖοι. Ναί, ἀλλ' ἐδῶ, ἀπαντᾷ ὁ Πρόεδρος, οὗ ὑπάρχουν Ἑβραῖοι, ἡ καύσις ἐδίδεν ἀφο-

μάς εἰς παρεξηγήσεις. Ὅπωςδὴποτε πρόκειται περὶ διαφορᾶς ἀντιλήψεως, πᾶς δὲ ἔπαινος ἢ κατηγορία παρέλκει. Παρέλκει δὲ καὶ ἡ ἔνεκεν ἐνός ἐθίμου, μὴ ἐνδιαφέροντος τὴν Κοινότητα, διχόνοια μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἡ πρόθεσις τοῦ κ. Προέδρου, παντοιοτρόπως ἄλλως τε συντελουσῖτος εἰς τὴν ἀνταξίαν παράστασιν τῆς Κοινοτικῆς εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἀπέβλεπεν εἰς καλόν, καὶ οἱ μὴ συμφωνοῦντες μὲ τὴν γνώμην του πρέπει νὰ εἶνε ἐπομένως ἐπιεικεῖς. — Ἡ διπλῆ ἐορτὴ τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ ἐθνικὴ ἐορτάσθησαν μεγαλοπρεπῶς ἐν τῇ Συναγωγῇ μὲ λόγον τοῦ προέδρου κ. Φόρνη.

Ἰωάννινα. Ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Ἰωαννίνων ἡ ὁποία ἔδωσε τὸν τόνον τῶν ἐορτῶν τῶν πρὸς τιμὴν τοῦ εἰς τὴν Ἡπειρωτικὴν πρωτεύουσιν εἰσελθόντος Στρατηλάτου Διαδόχου καὶ τῶν Βασιλέως, δικπιστώσασα κατὰ τὸν ἐμφαντικώτερον τρόπον τὴν ἑλληνικότητα τῆς Ἡπείρου, δὲν ἠθέλησε νὰ ὑστερήσῃ καὶ κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Διαδόχου Γεωργίου. Ἀνταποκριτῆς μας ἐξ Ἰωαννίνων μᾶς γράφει ὅτι ἐξαιρετικὴ ἐγένετο ὑποδοχὴ εἰς τὸν Διάδοχον ἐν τῇ Συναγωγῇ, ἡ ὁποία εἶχε διακοσμηθῆ πλουσιώτατα ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς δι' ἑλληνικῶν καὶ σιωνικῶν σημαίων. Ἐσωτερικῶς ἰδίᾳ τὰ χρυσοῦφανα ὑφάσματα καὶ τὰ ἄπλετα φῶτα προσέδιδον τῷ Ναῶ ὄψιν μεγαλοπρεπῆ. Ἐτελέσθη κατανυκτικωτάτη δοξολογία προυσίᾳ τοῦ Διαδόχου περιστοιχιζομένου ὑπὸ τε τῶν στρατιωτικῶν, πολιτικῶν, δικαστικῶν καὶ πνευματικῶν ἀρχῶν. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ κ. Ἰσραήλ Λευῆς διδάκτωρ τῆς φαρμακευτικῆς προσεφώνησε τὸν Διάδοχον ἑλληνιστί. Ἡ Α. Β. Υ. καὶ πάντες οἱ ἐπίσημοι ἀνεχώρησαν εὐχαριστήσαντες τὴν προεδρείαν τῆς Κοινοτικῆς, ἀποιομίζοντες τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις. Σημειωτέον ὅτι δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὴν τελετὴν καὶ τὸ ὄραϊον φύλον.

— Μᾶς γράφουν ἐπίσης ἐξ Ἰωαννίνων ὅτι ἡ ἔλλειψις Ἀρχираββίνου γίνεται ἐκεῖ ἐπαισθητὴ τόσον μᾶλλον σήμερον, ὅποτε ἡ Κοινότης εἰσέρχεται εἰς νέαν σταδιοδρομίαν.

Σ. Ι. Ε. Κκι ἄλλαι ἑλληνικαὶ Κοινότητες αἰσθάνονται τὴν ἰδίαν ἀνάγκην. Ἡ Κοινότης Βόλου προπάντων θὰ ἐπεθύμει νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς Ἀρχираββίνου τὸ ταχύτερον. Ἄν καὶ τὸ ζήτημα τῶν κοινοτικῶν ῥαββίνων ἀφορᾷ προπάντων εἰς ἐκάστην κοινότητα ἰδιαιτέρως, μ' ὅλα ταῦτα, τὸ ζήτημα δύναται νὰ γείνη ἀντικείμενον συζητήσεως καὶ μελέτης τοῦ Συνεδρίου τῶν Κοινοτικῶν, τοῦ μέλλοντος νὰ συγκληθῆ, εὐθὺς ἅμα ἀποκατασταθῆ ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Λαμβάνω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀναγγείλω

Ἐμὴν τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἐταιρείας «Ἰβριὰ» ἡ ὁποία σκοπεῖ τὴν ὑποχρέωσιν ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς νὰ ὀμιλοῦν μετὰ τῶν Ἑβραϊστῶν, καὶ νὰ προσπαθοῦν παντοιοτρόπως νὰ ἐπεκτείνουν τὸν κύκλον τῶν ἐβραϊζόντων, οὕτως ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν πᾶσα ἡ Κοινότης νὰ δύναται νὰ συνδικλέγεται Ἑβραϊστί.

Ἡ εἰδησις αὕτη θὰ σᾶς εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον εὐχάριστος καθῶσον σεῖς, σὺν τῇ πρωτοβουλίᾳ περὶ ἐορτασμοῦ τῆς ἐορτῆς τοῦ Τοῦ Μπιλιὰ περὶ ἐορτασμοῦ τῆς ἐορτῆς τοῦ Τοῦ Μπιλιὰ, ἐργασθήκατε παντὶ σθένει, διὰ συζητήσεων, διαλέξεων καὶ καθ' ἰδίαν προπαγάνδα ὥστε νὰ ἰδρυσθῆ ἡ «Ἰβριὰ» δεῖξαντες τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐταιρείας, τῆς γενικῆς διαδόσεως τῆς Ἑβραϊκῆς.

Τρίκαλα. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Πάσχα ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. Ἰωσήφ Ἰακωβ ραββίνου, Σαλβατῶρ Λευῆ, Δαυὶδ Λευῆ, καὶ ἰατροῦ Κοφίνα συνέλεξε ὑπὲρ τοῦ Σιωνισμοῦ δρ. 250, ὅπως ἐγγραφῆ ἡ Κοινότης εἰς τὸ χρυσοῦν βιβλίον, ἀκολουθήσασα τὸ παράδειγμα τοῦ Βόλου.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι πᾶσα Κοινότης θὰ ἀκολουθήσῃ τὸ λαμπρὸν τοῦτο παράδειγμα τοῦ ἐμπράκτου καὶ ἀληθοῦς ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς σιωνικῆς ιδέας. Εἰς προσηχῆς λεπτορεῖς κατάλογοι δωρεῶν Τρικκάλων καὶ Βόλου.

ΕΚ ΛΑΡΙΣΗΣ

Μᾶς γράφουν :

Ἐπανειλημμένως συνέβησαν κλοπαὶ λίθων ἐπιτυμβίων εἰς τὸ ἐν Λαρίσῃ παλαιὸν Ἑβραϊκὸν νεκροταφεῖον χωρὶς νὰ ἀνακαλύπτωνται οἱ δράσται. Πρὸ ὀλίγων μάλιστα μηνῶν καὶ εἰς τὸ νέον νεκροταφεῖον εὐρέθησαν τάφοι ἀνωρυγμένοι καὶ νεκροὶ ἠκροτηριασμένοι !

Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας συνέβησαν ἐκ νέου κλοπαὶ ἐπιτυμβίων πλακῶν ἐκ τοῦ παλαιῦ νεκροταφεῖου, ἀλλὰ τῶρα χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ νέου Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας μας κ. Χασεκῆ ἀνεκαλύφθησαν τινὲς ἐκ τῶν δραστῶν οἵτινες εἶναι κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Φιλιππουπόλεως καὶ οἱ ἔνοχοι κατηγογήθησαν ἀρμοδίως ὑπὸ τῆς ἡμετέρας κοινότητος.

Διὰ νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνεται ὁμοῦς ἡ κακοήθεια αὕτη, πρέπει νὰ περιτοχισθῆ τοῦλάχιστον τὸ νέον νεκροταφεῖον ὑπὸ τοῦ Δήμου μᾶς καθ' ἣν ἐκ τοῦ νόμου οὗτος ἔχει ὑποχρέωσιν.

Σ. Ι. Ε. Τὴν ὑπόθεσιν συνιστῶμεν εἰς τὸν ρέκτην καὶ πεφωτισμένον Ἐξοχ. κ. Ρέπουλην Ὑπουργόν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐν τῇ βεβαιοτήτι ὅτι θέλει προβῆ δραστηριῶς εἰς τιμωρίαν τῶν ἐνόχων καὶ λῆψιν τῶν ἀρμοδίων μέτρων ὅπως μὴ ἐπαναληφθῆ τὸ αἰσχιστον τῶν ἀνοσιουργημάτων.

REVUE ISRAËLITE

POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

C F C A N E DES ISRAËLITES DE GRÈCE

PARTIE FRANÇAISE

Mr VENIZELOS ET SA POLITIQUE

AU POINT DE VUE ISRAËLITE

Dans le double numéro de notre «Revue» paru le mois de Novembre, au moment même où la force des armes paraissait être le seul argument en faveur du droit, nous affirmions quand même la supériorité de la force morale, des principes de liberté, de progrès et d'union qui avait engendré l'Alliance Balkanique. Nous disions que l'Alliance, comme Puissance, ne pouvait subsister que jusqu'au jour où subsisterait l'idéal qui l'avait inspirée.

Ce disant nous faisons de la politique juive, celle dont sont empreintes toutes les pages de la Bible; la quelle Bible n'admet qu'une seule force, la force morale qui aura le dernier mot dans la vie des nations.

Les faits ont donné raison, une fois encore, aux paroles bibliques. L'Alliance Balkanique, ayant trop vite oublié l'union et l'idéal qui l'ont rendue forte, donne le spectacle navrant d'un édifice qui s'écroule faute de fondements solides.

Avec sa cohésion morale elle perd aussi l'estime des peuples, et le compte dont elle était tenue parmi les grands Etats par l'entre déchirement de ses membres.

Décidément il n'y a que l'esprit de justice et de vérité qui soit puissant, éternel malgré des éclipses temporaires.

Or, comme israélites hellènes, nous sommes heureux que notre patrie soit du côté de la justice et du droit. Que ses soldats ne se soient souillés par des actes de pillage, de viol, de massacres, et que ses hommes politiques persévèrent toujours dans les mêmes principes d'entente et d'équité.

C'est que le principe de la «noblesse oblige» est aussi vrai pour Israël que pour l'Hellade, les deux peuples qui par deux voies différentes qui se rencontrent, la morale et la philosophie, ont introduit dans le monde la douceur et la bonté.

Ainsi la cupidité va plonger les Balkans dans une deuxième guerre fratricide, de la quelle il ne pourra sortir victorieux que le peuple qui marchera avec le mot d'ordre de liberté et justice.

Nous sommes heureux que M. Vénizélos, l'ami et admirateur du peuple juif par tant d'affinités de caractère, d'idéalité mêlée de sens pratique, fasse des efforts surhumains pour garantir la paix en tâchant de convaincre les alliés que, dans la vie surtout des petits peuples civilisés, le tout ne doit consister dans la conquête des territoires, Qu'on doit viser aussi dans la garantie des libertés pour les minorités ethniques à l'entente cordiale, fraternelle entre les différents petits Etats, en vue d'une œuvre féconde de paix, que l'union seule rendra durable.

Comme juifs, nous ne pouvons qu'applaudir la politique de M. Vénizélos, politique qui représente les idées hébraïques. Nous rappelons que le Président grec a déclaré sur le «Jewish Cronicle» que son gouvernement suivra l'esprit hellénique de respect de toute religion et de toute tradition ethnique et que à nous mêmes nous félicitant à ses débuts de la publication de la «Revue Israélite» a dit :

— Vous le savez, je suis pour l'entente et la paix avec tout le monde. Votre «Revue» est utile aussi pour le rapprochement social qu'elle apporte et je vous en félicite de tout cœur.

La RÉDACTION

NOUVELLES DE L'ORIENT ISRAËLITE

A Salonique, on vient de fonder tour à tour une branche pour demoiselles de la «Maccabi» une «Société Nordau» pour la propagation de la langue hébraïque et une Société «Ivria» avec un programme plus vaste, les membres de la Société s'obligeant à ne parler que l'hébreu et travailler à multiplier les hébraïsants jusqu'à la conquête de la Communauté toute entière.

A remarquer que cette floraison hébraïque à Salonique, aussi bien que la nombreuse vente des «Chekalims» date des l'occupation grecque de la ville.—

—Les Communautés de Volo et Janina étudient les moyens d'aboutir à la nomination d'un Rabbín ajoutant à la connaissance de la théologie une instruction moderne et des sentiments sionistes.

—Le «Nouveau Club» de Salonique vient de célébrer le troisième anniversaire de sa fondation. Le «Club» est installé dans un splendide et vaste immeuble donnant sur le quai. Sa salle est la plus vaste de Salonique, avec des journaux et bibliothèque. Le Club donne des bals de bienfaisance, contient des salles de billards d'escrime etc. Mais son mérite principal est la partie prépondérante que le «Club» prend au relèvement moral et matériel de la Communauté israélite. Mr. David Matalon le secrétaire, nous a paru être l'âme du «Club» dans toutes ses louables initiatives.

—Le Talmud Tora de Salonique diffère de ceux de tout l'Orient, la Palastine exceptée seulement. Il peut être appelé «École Primaire Modèle». Il est dirigé par l'illustre pédagogue Mr. Epstein qui parle avec la même facilité, l'hébreu, l'allemand et le français. J'y ai assisté récemment à deux leçons, l'une de géométrie et l'autre d'arithmétique de la classe supérieure et j'ai pu constater n'avoir jamais assisté à un enseignement si parfait dans aucune autre école. Le professeur savait tenir éveillé jusqu'au bout l'intérêt des élèves qui s'assimilaient admirablement la chose enseignée à tel point de discuter avec leur professeur à la fin de la classe J'engage nos coreligionnaires saloniens d'assister à une des leçons données en hébreu par M. Epstein.

—La Communauté du Caire après avoir

perdu des milliers de documents de son historique «Guénitza» vient de réuni dans un Musée-Bibliothèque ce qui lui reste encore de précieux. Le Musée vient d'être inauguré avec discours de MM. Kattauï pacha et Mosseri.

M LE GRAND RABBIN
EHRENPREIS

Est-il donc vrai que le M. le Grand Rabbín Dr. Ehrenpreis a demissioné pour le poste d'Agent commercial de la Bulgarie?

Notre docteur a initié sa nouvelle carrière par des théories paradoxales; elles se resument ainsi:

1°/0 Un pays perd en importance commerciale en raison directe de l'esprit commercial de la race qui le gouverne, et il gagne viceversa. Ainsi Salonique, et Marseille et Hambourg conséquemment, gagneraient entre les mains des bulgares parce qu'ils ne sont pas de commerçants.

2°/0 Les israélites ne peuvent travailler et progresser qu'au milieu d'une race commercialement inférieure. Exemple: Ils sont malheureux, en Allemagne, France, Amérique, Angleterre, Hollande et ils prospèrent en Russie, en Perse au Maroc et en Bulgarie où à cause de leur prospérité nos coreligionnaires après un mois seulement de guerre se sont trouvés dans la nécessité d'absorber un million de la charité israélite universelle.

Vive la Bulgarie et... la logique aussi!

MINOS CONSTANTINIS
Maison de représentation
commission, commerce
(A. CONSTANTINIS commanditaire)
ΜΙΝΩΣ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΗΣ
Ἀντιπροσώπειαι, Ἐμπόριον
(A. ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΗΣ μέλος ἐτεροόρουθμον)
Ἀθῆναι—Athènes

Ἡ Σιωνική ἑφημερίς

«DIE WELT»

θα ἐκδοθῆ ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Συνεδρίου (17—23 Αὐγούστου). Τιμὴ διὰ τὴν ἡμερησίαν ἐκδοσιν φρ. 3.60. Διὰ τοὺς συνδρομητὰς 1.60.

Συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖόν μας καὶ εἰς τὴν Διεύθυνσιν:

Sächsischestr. 8 Die Welt
Berlin W. 15

BANQUE NATIONALE DE GRÈCE

Situation sommaire au 30 Avril 1913

		31 Avril 1913		31 Mars 1913	
A C T I F					
Disponibilités en Grèce :					
Trésorerie métallique	Fr. 15,053,325 15				
Disponibles (Loi 'GXMB' de 1910)	» 5,661,890.—				
Billets de Banque (Réserve disponible)	Dr. 47,680,671.53				
Billets de la Banque Ionienn	» 149,300.—				
Coupons et autres valeurs	» 549,859.98	Dr.	69.095.046 64	63.358.586 05	
Disponibilités à l'Etranger :					
Disponibles auprès des Banques	Fr. 67,868,110.29				
Disponibles auprès des Banques (Loi, 'GXMB' de 1910)	» 117,068,110.—	Fr.	184.936.220 29	187.306.494 99	
Obligations des emprunts de l'Etat en or	Fr. 32, 111,324.80				
Obligations des emprunts de l'Etat en billets de Banque	Dr. 29,946,543.—	»	62.057.867 80	62.238.659 50	
Prêt à l'Etat en vertu de la Loi du cours forcé, en bill. de Banque		Dr.	61.778.575 42	61.778.575 42	
Portefeuille		»	27.442.429 16	27.405.505 11	
Effets agricoles		»	15.967.779 72	15.952.412 46	
Avances et comptes courants sur titres		»	29.793.383 33	30.955.562 88	
Avances sur marchandises		»	3.899.901 10	3.973.767 30	
Prêts et comptes-courants sur hypothèque		»	71.675.444 39	71.890.519 66	
Prêts aux communes, ports et autres personnes légales		»	58.489.486 37	59.105.368 87	
Actions de Banques et autres Sociétés		»	9.757.855 10	9.871.172 95	
Hôtels de la Banque et Immeubles adjugés à la Banque		»	10.579.187 70	10.588.423 60	
Matériel et Mobilier		»	1.404.591 25	1.401.923 80	
Rachat de la participation de l'Etat aux bénéfices de la Banque		»	573.440 —	573.440 —	
Divers				3.519.189 15	
		Dr.	656.650.822 54	609.619.601 74	
P A S S I F					
Capital social divisé en 20,000 actions		Dr.	20.000.000 —	20.000.000 —	
Fonds de prévoyance			13.500.000 19	13.500.000 —	
Billets de Banque :					
I. pour compte du Gouvernement	Dr. 61,778,575,42				
II. de la Banque, (totalité de la circulation autorisée par les Lois de 1885 et 1889)	» 66,000,000.—				
III. circulation suivant la Loi 'GXMB' de 1910	» 122,730,000.—	»	250.508.575 42	241.778.575 42	
Dépôts à vue		»	59.666.750 25	57.684.767 80	
Dépôts de l'Etat (En or	Fr. 17,601.266.86				
(en b. de B.	» 1,066,726 49	»	18.667.993 35	2.651.558 63	
Commission Financière Internationale, compte des versements des revenus affectés (En or	Fr. 780,210.90				
(en b. de B.	» 4.929,934 39	»	5.710.145 29	8.217.145 55	
Service des Emprunts d'Etat (En or	Fr. 281,653.30				
(en b. de B.	» 680,869.95	»	962.523 25	1.293.834 80	
Service des Emprunts divers		»	5.065 —	448.078 —	
Intérêts des dépôts		»	1.947.870 14	2.127.905 44	
Service des Emprunts à lots de la Banque (En or	Fr. 1,621,880.—				
(en b. de B.	» 545,452.50	»	2.167.332 50	2.172.598 50	
Billets à ordre		»	2.621.803 31	2.369.856 47	
Dividendes à payer		»	272.370 —	326.650 —	
Caisse d'épargne		»	33.096.935 01	32.050.003 90	
Dépôts permanents et à terme		»	141.129.417 22	139.589.887 74	
Emprunt à lots de la Banque 3% en or		»	35.563.440 —	35.563.440 —	
» » 2 1/2% en billets de Banque 1904		»	19.838.500 —	19.838.500 —	
» » 2 1/2% en billets de Banque 1912		»	29.996.800 —	29.996.800 —	
		»	20.995.301 38		
		Dr.	656.650.822 52	609.619.601 74	

Athènes, le 7/20 Mai 1913

Le Sous-Gouverneur
J. EUTAXIAS

Le sous-chef de la Comptabilité
P. E. COUMANOUDI